PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXIX Nr. 8268 | Vineri 5 decembrie 1969 | 6 PAGINI — 30 BANI

RANDAMENTUL ECONOMIC NU VINE DE LA SINE!

Cifre care dezvăluie un potențial creat prin modernizarea mașinilor și utilajelor dar nevalorificat

Vasile M. POPESCU
doctor în economie

Cu ce volum de fonduri fixe se obțin sporurile de producție industrială? — iată o problemă de mare actualitate, subliniată în repetate rînduri de conducerea de partid și de stat, care trebuie să preocupe fiecare întreprindere, centrală industrială, grup de întreprinderi, combinat, precum și forurile lor de resort din ministerele economice. În acest sens, Directivele Congresului al X-lea al P.C.R. subliniază **necesitatea de a se lua măsuri pentru ridicarea gradului de utilizare a mașinilor, instalațiilor și spațiilor de producție, pentru îmbunătățirea coeficientului de schimburi, în vederea creșterii producției și productivității muncii, sporirii rentabilității fiecărei întreprinderi.**

O asemenea cerință majoră derivă, pe de o parte, din faptul că folosirea la capacitatea maximă și cu înalt randament a mijloacelor tehnice existente în întreprinderi permite obținerea unor sporuri de producție, într-un timp scurt și fără investiții suplimentare, sau uneori cu investiții mici, economisindu-se astfel însemnate fonduri materiale și bănești, care pot fi îndreptate spre alte sectoare ale economiei naționale. Totodată, utilizarea mijloacelor tehnice la întregul lor potențial determină un spor de producție fără a fi nevoie, în general, de forță de muncă suplimentară, ci pe baza ridicării calificării, experienței în muncă și folosirii celei existente în mod mai judicios. Pe de altă parte, se reduce prețul de cost pe unitatea de produs, pe seama micșorării cheltuielilor de manoperă, cît și a cheltuielilor convențional-constante, întrucît acestea se repartizează asupra unui volum sporit de producție. Deci, **creșterea producției industriale cu aceleași capacități înseamnă folosirea mai eficace a muncii materializate, concomitent cu gospodărirea judicioasă a muncii vii, economisindu-se astfel munca socială.** Toate acestea se reflectă, în final, în creșterea productivității muncii și în reducerea prețului de cost al produselor și, pe această bază, în sporirea venitului național, singura sursă de dezvoltare a economiei naționale și de ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Eforturile susținute pentru folosirea cît mai deplină a capacităților de producție au generat rezultate economice remarcabile. Comparativ cu anul 1950, de pildă anul trecut venitul național realizat în industria republicană a fost de 9,92 ori mai mare, volumul producției industriale globale de 9,17 ori, în timp ce volumul fondurilor fixe a sporit de 5,14 ori. Totodată, productivitatea muncii pe un salariat s-a mărit, în aceeași perioadă, de 4,35 ori, în condițiile în care înzestrarea muncii cu fonduri fixe productive a crescut de 2,23 ori. Ca urmare, eficiența netă a fondurilor fixe a sporit cu 93 la sută, iar cea globală cu 78,4 la sută. Față de anul 1950, de la fiecare leu investit în fonduri fixe productive s-au obținut, anul trecut, un venit național aproape dublu și o producție globală industrială cu peste 3/4 mai mare. De asemenea, la fiecare procent de creștere a înzestrării muncii cu fonduri fixe productive s-a înregistrat o dublare a productivității muncii. Este limpede că trăsătura generală a eficienței folosirii fondurilor fixe în industria noastră, în întreaga această perioadă, o constituie **tendința de creștere a venitului național și a producției globale industriale pe unitatea de fonduri fixe, în condițiile ridicării mai rapide a productivității muncii,** comparativ cu sporirea înzestrării muncii cu fonduri fixe productive.

Rezultatele pozitive amintite relevă preocupările pentru valorificarea în fiecare întreprindere industrială a resurselor existente în domeniul utilizării fondurilor fixe productive. Dar analiza acestor rezultate în corelația lor — în anii actualului cincinal — nu este de natură să dea satisfacție deplină: venitul național în industrie a crescut cu 40 la sută, producția globală cu 41 la sută, iar productivitatea muncii pe un salariat cu 27 la sută, în vreme ce volumul fondurilor fixe s-a mărit cu 44 la sută. Corelațiile dintre venitul național sau producția globală și volumul fondurilor fixe, pe de o parte, cît și dintre productivitatea muncii și volumul fondurilor fixe, pe de altă parte, duc, deci, la concluzia că nu s-a obținut încă maximum de eficiență de pe urma eforturilor făcute de stat pentru înzestrarea industriei cu mașini și utilaje de înalt nivel tehnic.

Există reale posibilități și căi pentru folosirea la întreaga capacitate a tehnicii noi din industria noastră socialistă. Între ele, după cum se arăta nu de mult și într-un articol publicat în ziarul „Scînteia", o importanță deosebită prezintă **utilizarea integrală și cu înalt randament a fondului de timp al mașinilor, agregatelor și instalațiilor, micșorarea numărului și duratei opririlor mijloacelor tehnice aflate în funcțiune.** Cît privește cauzele care frînează încă fructificarea cît mai deplină a acestor posibilități, observăm că în numeroase întreprinderi, chiar și în cele care au un nivel mai bun al randamentului utilizării mijloacelor tehnice, există mașini și instalații neîncărcate suficient, „strangulări" în procesul tehnologic, întreruperi în funcționarea lor, ceea ce împiedică să se obțină sporuri mai mari de producție și, implicit, influențează negativ nivelul productivității muncii.

(Continuare în pag. a III-a)

Sentimentul plenar al muncii anonime

Însemnări de Nicolae ȚIC

Cunosc un om care, vrînd cu tot dinadinsul să iasă din anonimat, socotea că nu merită să-ți irosești energia în treburi obișnuite, pe care le poate face oricine, în mari nimicuri, în cele opt ore de serviciu... Ani la rînd a așteptat momentul izbucnirii, lăsînd să treacă timpul pe lîngă el, îndeplinindu-și cu o superioară detașare atribuțiile ce-i reveneau în biroul unde lucra, fără pasiune, fără sentimentul utilității. Anii au zburat, s-au dus... Acum, apropiindu-se de bătrînețe, cu nostalgia respectivă, cu tot dichisul (cîte-un șfat, cite-un „ehei!") omul evocă, cui are timp să-l asculte, perioada cea mai fără relief din a vieții lui: unsprezece ani de serviciu cînd, dintr-un anume punct de vedere, a dus-o împărătește! Nu l-a întrebat nimeni nimic. Nu i-a zis nici „vino încoace!" nici „dă-te mai încolo!...". Unsprezece ani, încadrat în schemă, cu salariu, cu prime, visînd la „clipa ieșirii din anonimat", nedîndu-și seama că a ieși din anonimat înseamnă, în primul rînd, a-ți îndeplini cu răspundere, cu dăruire îndatoririle ce-ți revin la locul tău de muncă. E drept, îi prevenea pe toți că, într-o zi, el... Dar acea zi n-a mai venit, n-avea de unde să vină. Unsprezece ani n-a făcut nici bine, nici rău, n-a făcut nimic. Nu s-ar putea zice, cum încearcă să se amăgească, „c-ar fi fost o viață pe cinste". Stînd, lîncezind fără a avea sentimentul utilității muncii lui, a îmbătrînit, s-a încărcit. De cîte ori privește înapoi, spre ce-a fost, vede că n-a fost nimic, pustiu. Stînd, lîncezind a îmbătrînit mai repede, mai cumplit decît ceilalți, cu care pornise la drum. E un fel de a îmbătrîni urît, schimonosit, într-o uitare dureroasă. Parcă nici n-ar fi existat. Nimeni și nimic nu poate să-ți confirme existența, dacă n-ai lăsat nici o urmă, prin munca ta, dacă ai amăgit timpul, amăgindu-te.

Cinstita muncă de fiecare zi, cea anonimă, a milioane de anonimi, numai ea poate să scoată la suprafață o viață de om, s-o înalțe, s-o impună, să-i păstreze amintirea. Al zidit case, ai făcut să rodească pămîntul, i-ai învățat pe copii alfabetul — înseamnă că al existat; oricînd cineva poate să depună mărturie, cineva îți va pomeni numele... Celor care ne-au călăuzit primii pași în viață, care ne-au ajutat să învățăm

(Continuare în pag. a V-a)

CORESPONDENTUL VOLUNTAR V-A TRIMIS O SESIZARE

Judecați faptele semnalate sau pe semnatar?

Este un adevăr ce s-a impus aproape de la sine și asupra căruia, astăzi, nici nu mai trebuie insistat: prin scrisorile lor — mai exact spus, prin miile lor de scrisori — corespondenții voluntari aduc o contribuție importantă la dezbaterea problemelor ce interesează diferitele colectivități din care fac parte și a căror opinie se străduiesc să o exprime, militează pentru înfăptuirea obiectivelor politicii partidului în toate domeniile vieții sociale, relevînd deopotrivă atît experiența pozitivă dobîndită într-un loc sau altul, cît și deficiențele ori abaterile de la mersul normal al treburilor obștești. Circumscris în sfera acestor nobile intenții civice, simplul gest de a pune mîna pe condei pentru a da scrisorilor respective o adresă atît de utilă dobîndește el însuși semnificațiile unui act ce întrunește spontan o prețuire unanimă. Și trebuie să spunem că majoritatea opiniilor, propunerilor și sesizărilor pe care le fac acești modești dar entuziaști purtători de cuvînt ai oamenilor în mijlocul cărora trăiesc și muncesc se bucură, într-adevăr, de considerația ce li se cuvine. Sînt elocvente în acest sens numeroasele scrisori de mulțumire primite la redacție din partea unor organe de partid și de stat care își exprimă satisfacția de a li se fi dat posibilitatea de a cunoaște în mod operativ aparițiа anumitor stări de lucruri nefirești și de a lua măsurile corespunzătoare pentru înlăturarea lor. Aprecierea de care se bucură părerile, sugestiile și semnalele recepționate prin intermediul acestor exponenți ai opiniei publice se sprijină nu numai pe o adeziune spontană, ci pe existența unor hotărîri de partid și de stat care reglementează în mod precis întreaga muncă de rezolvare a scrisorilor primite din partea cetățenilor, în scopul stimulării participării lor la conducerea treburilor obștești.

Și totuși, nu o dată se întîmplă ca rezolvarea unor sesizări să evolueze într-o direcție diametral opusă, soldîndu-se cu urmări contrarii celor scontate.

Acum aproape două luni de zile am primit o sesizare în care erau semnalate mai multe anomalii legate de normarea și retribuția muncii, săvîrșite sau tolerate de Constantin Popescu, contabil șef al șantierului Combinatului chimic din Rm. Vîlcea. Era o sesizare care reclama neapărat o analiză la fața locului. Redacția a trimis-o spre cercetare organelor județene competente, păstrînd — din motive lesne de înțeles — discreția necesară în legătură cu autorul ei. Verificările făcute au confirmat, punct cu punct, toate faptele relatate. Mai rămînea doar — așa cum se precizează, de altfel, și în răspunsul înaintat ziarului — să se stabilească gradul de vinovăție a celor ce au săvîrșit abaterile respective și să se ia măsuri corespunzătoare.

La scurt timp după aceasta, însă, s-a întîmplat ceva cu totul neașteptat: după investigații asidue, contabilul-șef Constantin Popescu a „descoperit" că autorul sesizărilor ar fi muncitorul Sandu Tudor din comuna Galicea și... a trecut la ofensivă, avertizîndu-și imediat „adversarul" că nu-l va slăbi din ochi pînă nu va dispărea de pe platforma chimică. E drept, de atunci a trecut puțin timp și n-a reușit să-și ducă planul pînă la capăt. Tot de atunci însă, Sandu Tudor a început să nu mai aibă trai bun pe șantier, devenind victima unor persecuții ce par cu atît mai absurde cu cît — după cum am văzut — nici nu se știe măcar dacă el este sau nu autorul sesizării. Dar la urma urmei, chiar dacă sesizarea ar fi fost făcută într-adevăr de el, cine ar putea admite ca pentru un astfel de „motiv" să se treacă la măsuri represive?

Evident, un asemenea caz nu poate fi tratat cu indiferență. Pentru că nu sînt deloc puține și deloc neglijabile considerentele care ne determină să ne simțim datori, obligați chiar, să combatem cu hotărîre astfel de abuzuri ale căror consecințe depășesc cu mult aria intereselor persoanei în cauză.

Care sînt, în fond, dincolo de actul persecuției ca atare, daunele ce ne obligă să nu admitem, sub nici o formă, ca cineva să aibă de suferit pentru că a criticat sau a semnalat neajunsurile observate în jurul său? În primul rînd menținerea, amplificarea și proliferarea stărilor de lucruri criticate, faptul că răul, plaga incriminată, n-a fost înlăturată. De fapt, acesta este elementul esențial pe care-l vizează hotărîrile de partid și de stat cu privire la rezolvarea scrisorilor și sesizărilor, primite de la cetățeni.

Pe de altă parte, menținerea cu bună știință a unor stări de lucruri criticate și apoi persecutarea celui ce le-a semnalat produc grave fisuri, pe planul atitudinii adoptate de cei ce văd astfel de fapte, pun oamenii în situația de a nu mai lua poziție, de a închide ochii față de lipsuri.

Dumitru TIRCOB

(Continuare în pag. a II-a)

Telegramă

COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

PREZIDIULUI SOVIETULUI SUPREM AL UNIUNII REPUBLICILOR SOVIETICE SOCIALISTE

CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL UNIUNII REPUBLICILOR SOVIETICE SOCIALISTE

MOSCOVA

Dragi tovarăși,

Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri ale Republicii Socialiste România vă adresează profunde condoleanțe în legătură cu încetarea din viață a mareșalului Uniunii Sovietice, Kliment Efremovici Voroșilov, vechi militant al mișcării revoluționare, eminent comandant militar, conducător de seamă al partidului și statului sovietic, care și-a închinat întreaga viață luptei pentru victoria și apărarea revoluției, construirea socialismului și comunismului în Uniunea Sovietică, pentru triumful ideilor marxism-leninismului.

Împărtășind adînca durere pe care o încercați prin pierderea tovarășului Kliment Efremovici Voroșilov, vă exprimăm dumneavoastră, întregului popor sovietic sentimentele de compasiune din partea noastră și a poporului român.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

CONSILIUL DE STAT
AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

CONSILIUL DE MINIȘTRI
AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

ÎNTÎLNIREA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT DIN R. P. BULGARIA, R. S. CEHOSLOVACĂ, R. D. GERMANĂ, R. P. POLONĂ, REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA, R. P. UNGARĂ ȘI U.R.S.S.

În zilele de 3 și 4 decembrie 1969, la Moscova a avut loc întîlnirea conducătorilor de partid și de stat din Republica Populară Bulgaria, Republica Socialistă Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Socialistă România, Republica Populară Ungară și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

La întîlnire au participat:

T. Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri, S. Todorov, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C. Bulgar, I. Bașev, membru al C.C. al P.C. Bulgar, ministrul afacerilor externe, K. Tellalov, membru supleant al C.C. al P.C. Bulgar, șeful secției de politică externă și relații internaționale a C.C. al P.C. Bulgar;

G. Husak, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, O. Cernik, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, președintele guvernului, V. Bilak, membru al Prezidiului, secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, K. Kurka, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe al R.S. Cehoslovace;

W. Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat, W. Stoph, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Miniștri, E. Honecker, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.S.U.G., H. Axen, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.S.U.G., O. Winzer, membru al C.C. al P.S.U.G., ministrul afacerilor externe al R.D. Germane;

W. Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., J. Cyrankiewicz, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., președintele Consiliului de Miniștri, Z. Kliszko, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.U.P., S. Jedrychowski, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., ministrul afacerilor externe al R.P. Polone;

Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Corneliu Mănescu, membru al C.C. al P.C.R., ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România;

J. Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., J. Fock, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., președintele Guvernului Revoluționar Muncitoresc Țărănesc Ungar, Z. Komocsin, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.S.U., K. Erdélyi, membru al C.C. al P.M.S.U., locțiitor al ministrului afacerilor externe al R. P. Ungare;

L. I. Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., A. N. Kosighin, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri, N. V. Podgornii, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., președintele Prezidiului Sovietului Suprem, M. A. Suslov, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.U.S., K. F. Katușev, secretar al C.C. al P.C.U.S., B. N. Ponomariov, secretar al C.C. al P.C.U.S., A. A. Gromîko, membru al C.C. al P.C.U.S., ministrul afacerilor externe al U.R.S.S.

Participanții la întîlnire au procedat la un schimb de păreri asupra unui larg cerc de probleme legate de întărirea păcii și securității internaționale. O atenție deosebită s-a acordat securității europene.

A fost exprimată satisfacția în legătură cu faptul că propunerile elaborate în comun de țările socialiste cu privire la pregătirea și ținerea unei conferințe a statelor europene se bucură de un larg sprijin internațional. Țările socialiste vor milita cu perseverență și în viitor pentru ca, pe pămîntul Europei, în locul încordării, să fie promovate relațiile de bunăvecinătate, pentru ca coexistența pașnică să devină norma universală în raporturile reciproce dintre statele europene cu orînduiri sociale diferite, pentru ca năzuința popoarelor spre securitate și progres să fie întruchipată în fapte concrete, în rezolvarea problemelor actuale din această regiune a lumii.

Țările socialiste, prezente la întîlnire, militează pentru lărgirea și dezvoltarea relațiilor dintre toate statele pe baza principiilor egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, respectării suveranității, integrității teritoriale și intangibilității frontierelor existente; ele sînt hotărîte să dezvolte relații cu celelalte state europene care doresc să colaboreze pe baza acestor principii.

Ele au reafirmat punctul de vedere potrivit căruia interesele păcii și securității cer ca toate statele să stabilească relații de egalitate în drepturi cu Republica Democrată Germană, conform dreptului internațional, să recunoască ca definitive și intangibile frontierele existente în Europa, inclusiv frontiera Oder-Neisse.

Cu prilejul schimbului de păreri asupra problemelor internaționale actuale s-a constatat că rezultatul alegerilor din Republica Federală a Germaniei și formarea noului guvern constituie o expresie a schimbărilor care au loc în rîndurile unei părți a opiniei publice din R.F.G., a creșterii, în cadrul acesteia, a tendințelor îndreptate spre o politică realistă, de colaborare și înțelegere între state. Ca un moment pozitiv, s-a remarcat semnarea de către Republica Federală a Germaniei a Tratatului de neproliferare a armelor atomice. În același timp, participanții la întîlnire au exprimat părerea unanimă că nu se poate scăpa din vedere faptul că în R.F.G. nu încetează manifestările periculoase ale revanșismului, precum și activizarea forțelor neonaziste, față de care trebuie să se mențină permanent trează vigilența. Dacă noul guvern vest-german, trăgînd învățăminte din istorie, debarasîndu-se de balastul trecutului și acționînd în concordanță cu spiritul vremii, va adopta o atitudine realistă față de problemele care provoacă încordare în relațiile dintre statele europene, acest fapt va fi salutat atît de țările socialiste, cît și de toate popoarele iubitoare de pace.

Considerînd că este de mare importanță ca Tratatul de neproliferare a armelor nucleare să servească de deplin cauzei întăririi păcii, Republica Populară Bulgaria, Republica Socialistă Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Socialistă România, Republica Populară Ungară și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste se pronunță pentru aderarea unui număr cît mai mare de state la tratat, pentru ratificarea și intrarea în vigoare cît mai grabnică a acestuia.

A fost exprimată unanim convingerea că, pentru asigurarea unei păci trainice și stabile, trebuie urmată calea încetării cursei înarmărilor, a dezarmării generale și totale, inclusiv a dezarmării nucleare. Țările socialiste, care au făcut în repetate rînduri propuneri concrete în acest domeniu, cheamă toate statele să manifeste bunăvoință și să fie gata să procedeze în practică la o dezarmare reală.

Țările participante la întîlnire au reafirmat dorința lor ca și în viitor să se consulte asupra celor mai importante probleme ale vieții internaționale, în vederea înfăptuirii coordonate a unor acțiuni comune, în lupta pentru pacea și securitatea popoarelor, inclusiv pentru securitatea europeană.

Întîlnirea de la Moscova, care a confirmat unitatea de vederi a participanților, s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, înțelegere și colaborare tovărășească.

Să se pună capăt agresiunii împotriva poporului vietnamez!

DECLARAȚIA PARTICIPANȚILOR LA ÎNTÎLNIREA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

Participanții la întîlnirea de la Moscova a conducătorilor de partid și de stat din Republica Populară Bulgaria, Republica Socialistă Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Socialistă România, Republica Populară Ungară și Uniunea Sovietică au examinat problema situației din Vietnam.

Războiul agresiv dus de imperialismul american împotriva poporului vietnamez continuă. În ciuda protestului plin de indignare al milioanelor de oameni din întreaga lume, inclusiv al cercurilor largi ale populației S.U.A., trupele intervenționiștilor masacrează cetățenii nevinovați ai Vietnamului. Numai cu cîteva zile în urmă a făcut înconjurul lumii știrea despre exterminarea barbară de către unitățile militare ale S.U.A. a sute de oameni neînarmați din satul Song My, din Vietnamul de sud. Războiul din Vietnam reprezintă nu numai o gravă amenințare la adresa păcii în Asia de sud-est, ci complică întreaga situație internațională. Iar dacă la tratativele de la Paris în vederea reglementării problemei vietnameze nu s-au realizat pînă în prezent progrese, dacă războiul nu a încetat, răspunderea pentru aceasta revine Statelor Unite ale Americii.

Guvernul Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud și Frontul Național de Eliberare, în dorința de a pune capăt vărsării de sînge, au prezentat un program realist de reglementare a problemei vietnameze, constînd din zece puncte. Acest program a fost sprijinit în mod activ de guvernul Republicii Democrate Vietnam. Principalele părți ale acestui program sînt retragerea necondiționată și totală a trupelor S.U.A. și sateliților lor din Vietnamul de sud și formarea unui guvern de coaliție.

Factorii determinanți ai politicii S.U.A., afirmînd în vorbe că sînt gata să discute problema retragerii trupelor americane din Vietnamul de sud, promovează în același timp, în mod fățiș și cinic, linia așanumitei „vietnamizări" a războiului; în esență, aceasta înseamnă o orientare spre prelungirea războiului din Vietnam, încercarea de a-i sili pe vietnamezi să lupte unii împotriva altora și de a menține regimul corupt, antipopular de la Saigon. Reprezentanții americani la tratativele de la Paris refuză pînă în prezent să discute problema referitoare la un guvern provizoriu de coaliție în Vietnamul de sud, deși fără rezolvarea acestei probleme nu se poate înainta pe calea unei reglementări în Vietnam.

Dacă guvernul S.U.A. nu va adopta o poziție realistă și nu va înceta agresiunea în Vietnam, atunci, fără îndoială, S.U.A. se vor lovi de împotrivirea crescîndă a patrioților din Vietnamul de sud, de un val tot mai mare de indignare și condamnare a agresorilor de către popoarele lumii. De asemenea, nu poate exista nici o îndoială că orice planuri ale agresorilor de a obține succes pe calea continuării războiului în Vietnam vor eșua.

Conducătorii de partid și de stat din țările socialiste reprezentate la întîlnire condamnă politica agresivă a cercurilor imperialiste din S.U.A., nelegiuirile sălbatice ale militariștilor americani împotriva populației pașnice din Vietnamul de sud. Ei declară că țările frățești, pornind de la principiile internaționalismului proletar și de la atașamentul lor față de cauza păcii, independenței și libertății popoarelor, vor acorda și în viitor un sprijin multilateral luptei drepte a poporului vietnamez, pînă cînd se va pune capăt războiului agresiv împotriva Vietnamului.

Este de datoria guvernelor, organizațiilor politice și sociale din toate țările, care manifestă o preocupare autentică pentru menținerea păcii, să întărească frontul luptei pentru apărarea năzuințelor naționale și drepturilor inalienabile ale poporului vietnamez la dezvoltare independentă și liberă și să intensifice și mai mult sprijinul și solidaritatea față de Vietnamul luptător.

Poporul vietnamez luptă pentru o cauză dreaptă și va învinge!

MASĂ OFERITĂ DE C.C. AL P.C.U.S. ȘI GUVERNUL U.R.S.S.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — Comitetul Central al P.C.U.S. și guvernul U.R.S.S. au oferit joi, la Kremlin, o masă în cinstea conducătorilor de partid și de stat din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, Republica Socialistă România și R. P. Ungară, care au participat la întîlnirea de la Moscova.

Masa s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovărășească.

FAPTUL DIVERS

Sîrba pe loc

După cum se știe, în toate întreprinderile și instituțiile au fost înființate comisii de judecată. Scopul : pe de o parte, să degreveze tribunalele de o serie întreagă de diferende mărunte, pe de altă parte, să asigure o rezolvare promptă a acestora. Firește, cînd lucrurile merg cum trebuie. Un recent control efectuat de procuratura municipiului București a constatat că multe comisii acționează cu încetinitorul. Astfel, la O.C.L. Alimentara, sectorul 4, din cele 120 de cauze, care i s-au supus, comisia nu soluționase nici una în termenul legal de 30 de zile. La O.C.L. Alimentara, sectorul 7, existau numeroase dosare care nici nu aveau fixat termenul de judecată. Este adevărat că... judeci bine, cînd gîndești îndelung — dar nici așa !

Dv. sînteți ? Dovediți-o !

Aflîndu-vă, cu citva timp în urmă, în gara Lehliu (la trenurile 8004 și 8005 pe rutele București — Feteștl și Mangalia — București) n-ați pierdut cumva niște bani ? Este vorba despre... o sumă importantă. Cît ? — aceasta urmează să precizați dumneavoastră (la miliția din Lehliu), făcînd astfel dovada că sînteți într-adevăr păgubașul.

Dorință firească

O emoționantă scrisoare sosită din Miercurea Ciuc. Autoarea, Ileana Olteanu, s-a născut probabil la Deva, în ziua de 2 martie 1945. Nu-și cunoaște părinții. Nu l-a văzut niciodată. Își amintește doar că a fost crescută la creșa de copii din comuna Corbeanca (Ilfov). Acum are 24 de ani. A absolvit, între timp, o școală profesională și, în prezent, lucrează la Fabrica de confecții din Miercurea-Ciuc. Ar dori nespus să-și cunoască părinții. Nu din considerente materiale — existența îi este asigurată. Ar vrea, însă, să-i vadă pe cei care i-au dat viață. O puteți ajuta ? Adresa ei — strada Szekut nr. 2, Miercurea Ciuc, județul Harghita.

Cu nadă

Ați pregătit... proțapul ? În final de „stagiune", iată cîteva date furnizate de A.G.V.P.S. La apele de munte, planul de repopulare a piriurilor a fost depășit cu peste 800 000 de puieți de păstrăv indigen și curcubeu. În total, numărul puieților „transplantați" din crescătorii se ridică la... patru milioane. Vești la fel de bune și despre apele de șes Iazurile, bălțile și riurile au fost repopulate cu puiet de crap și caras, însumînd 150 000 de kilograme. Dacă adăugăm o cantitate impresionantă de icre embrionate de șalău și plătică, înclinăm să credem într-o bogată recoltă pescărească.

Pădurea anotimpurilor

Pe Dealul Feleacului a fost creată o originală pădure decorativă. Folosindu-se ingenios reliefu, impropriu livezilor sau culturilor agricole, aici au fost plantați, pe o suprafață de peste 35 de hectare, molizi, pini, brazi, Duglas și Larice — care-și scutură în fiecare toamnă frunzele. Între rășinoase au fost plantate pilcuri de stejar roșu, paltin, gorun, frasin, plop euro-american. Diferitele specii de arbori au fost astfel combinate între ele, încît peisajul să rămînă atrăgător în toate anotimpurile. De altfel, tînăra plantație clujeană a și fost denumită, inspirat, „pădurea anotimpurilor".

Ce oameni !

S-a întîmplat, nu de mult, pe șoseaua națională Simian — Vînju Mare (Mehedinți). Observînd un buldozer care mergea... anapoda, lucrători ai inspectoratului județean de miliție au somat șoferul (Ion Popa) să oprească. După felul în care se clătina, era, cum s-ar spune, „turtă". Se ridica întrebarea : cum i s-a admis să plece în cursă ? Întrebarea a fost pusă superiorilor conducătorului auto, respectiv celor doi tehnicieni ai întreprinderii de utilaj construcții-transporturi București, Anghel Vidan și Valeriu Turturică, dar fără mare succes. Motivul ? Dacă șoferul era într-o stare avansată de beție, cei doi tehnicieni ajunseseră deja... la capăt. Firește, toți trei au fost sancționați. Pe... grade. Conducătorul auto — pentru conducerea vehiculului în timp ce se găsea sub influența alcoolului (și ce influență !) ; tehnicienii — pentru neglijență în serviciu și trimiterea în cursă a șoferului, după ce acesta consumase alcool. Neglijența putea să se soldeze cu accidente. Din fericire ele au fost evitate. Cum să apreciem, însă, gradul de responsabilitate al acestor oameni ?

Rubrică redactată de :
Ștefan ZIDARIȚĂ
Gheorghe POPESCU
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

DÎMBOVIȚA a urcat greu dar ferm treptele întrecerii socialiste între județe

viața de partid

Am intrat în ultima lună a anului. Scadența, ziua încheierii bilanțurilor în îndeplinirea planului și a angajamentelor se află deci destul de aproape, întrucît întrecerea din acest an s-a desfășurat între organizațiile județene de partid, întreaga acțiune fiind deci condusă nemijlocit de ele, ea constituie un examen exigent al competenței, răspunderii și capacității de mobilizare și organizare a acestora.

Cum, în ce fel a acționat organizația județeană de partid Dîmbovița ca să poată raporta realizări economice cît mai substanțiale ? Am demarat în investigațiile noastre printr-un sondaj întreprins atît la comitetul județean de partid, cît și în mai multe întreprinderi dîmbovițene.

Constatările ce se desprind din confruntarea obiectivelor stabilite, a angajamentelor scadente cu nivelul realizării lor configurează un bilanț rodnic, care încorporează eforturile, munca tenace, plină de abnegație, a covîrșitoarei majorități a colectivelor de întreprinderi din județ, creșterea competenței organelor locale de partid în conducerea activității economice, sporirea forței lor de mobilizare a colectivelor de oameni ai muncii pentru respectarea cuvîntului dat. În ciuda numeroaselor greutăți, unele privind neacoperirea cu contracte, precum și a faptului că nerealizarea planului în trei unități economice diminuează realizările globale ale județului cu circa 17 milioane de lei, angajamentele luate pe anul 1969 vor fi îndeplinite integral, la toți indicatorii. Totodată, la producția fizică vor fi livrate, pînă la sfîrșitul anului, peste prevederile angajamentelor inițiale, 16 000 tone de ciment, 90 de agregate pentru irigat prin aspersiune și altele.

Debutul întrecerii — ni s-a spus la comitetul județean de partid — a fost precedat de o amplă și aprofundată examinare inițiată de secretariatul comitetului județean cu factorii de răspundere din fiecare unitate economică (unele discuții au avut loc la fața locului, în întreprinderi), prin care s-a urmărit stabilirea unor angajamente mobilizatoare, corespunzînd posibilităților reale, ca și a măsurilor tehnico-organizatorice care să prevină repetarea unor neajunsuri manifestate anul trecut. Paralel cu popularizarea angajamentelor și desfășurarea unei intense munci politice de masă privind răspunderile directe ce revin fiecărui salariat la locul de muncă, s-a trecut la urmărirea sistematică a stadiului îndeplinirii angajamentelor spre a se putea depista eventualele rămîneri în urmă, greutățile neprevăzute, sectoarele în care se impun măsuri prompte, intervenții energice pentru înlăturarea deficiențelor.

„Urmărim sistematic rezultatele globale — ne spune secretarul cu probleme economice al comitetului județean de partid — dar, chiar și atunci cînd sînt satisfăcătoare, continuăm cu asiduitate forajul pentru a depista filoanele bogatelor rezerve interne încă ignorate sau insuficient valorificate". Important este, totodată, faptul că rezultatele nu sînt urmărite doar „în mare" pe o perioadă mai lungă ; evidența unor produse de însemnătate economică deosebită este ținută în amănunt, decadal, uneori chiar zilnic. „Pe măsură ce ne apropiem de sfîrșitul anului — ne relata tovarășul secretar — timpul se comprimă, iar eforturile se cer înțepite în vederea îndeplinirii ireproșabile a angajamentelor — datorie de onoare a comitetului județean de partid".

Se înțelege, bilanțul pozitiv al întrecerii pentru îndeplinirea angajamentelor asumate nu a fost rezultatul unui „asalt" de ultim moment, temelia lui a fost pusă, lună de lună, de activitatea sistematică desfășurată de comitetul județean de partid. În primul semestru, una din plenarele comitetului județean de partid a fost consacrată analizei modului în care s-au îndeplinit, în primele cinci luni, sarcinile de plan și angajamentele asumate. Ulterior, examinarea concretă, în fiecare întreprindere, a stadiului îndeplinirii angajamentelor, a modului cum sînt aplicate studiile vizînd organizarea superioară a producției și a muncii, ca și propunerile muncitorilor de valorificare a rezervelor interne din fiecare loc de muncă, inițierea unei acțiuni sistematice pentru folosirea integrală a timpului de lucru și a capacităților de producție au dat un puternic impuls întrecerii socialiste, îndeplinirea riguroasă a angajamentelor fiind ridicată la rangul unei cerințe fundamentale a disciplinei de partid și de producție.

Neîndoielnic, „greutatea specifică" a măsurilor preconizate pentru perfecționarea activității economice, eficiența analizelor întreprinse au fost direct proporționale cu controlul și ajutorul efectiv, calificat, dat la fața locului de către membrii biroului și de activul comitetului județean de partid. În activitatea acestora a crescut simțitor ponderea muncii pe teren, în mijlocul oamenilor, în organizațiile de partid. Astfel, s-a ajuns, între altele, în urma scoaterii la iveală în întreprinderi a noi posibilități de economisire a metalului, la reevaluarea angajamentului, la majorarea lui de la 200 la 760 de tone.

Dar să ne referim concret la unul dintre principalele obiective prevăzute în angajamente — acela de a obține beneficii suplimentare în valoare de peste 15 000 000 lei. Realizarea acestui obiectiv n-a rămas în grija contabililor (ca să-l scoată cumva „din condei"), ci a fost „divizat", am putea zice, pe contul fiecărui salariat din unitățile industriale, cultivîndu-se spiritul de răspundere, convingerea că de eforturile tuturor depinde realizarea angajamentelor. Un larg ecou a avut inițiativa comitetului de partid de la Întreprinderea textilă „Bucegi" din Pucioasa : „Fiecare produs realizat cu cheltuieli materiale cît mai reduse". În scopul realizării angajamentului de a obține în 1969 economii suplimentare de 4 milioane lei a fost declanșată aici o acțiune amplă în vederea diminuării pe toate căile a cheltuielilor de producție. Măsurile adoptate de comitetul de direcție pentru detectarea precisă și „inventarierea" pe secții, sectoare, pe fiecare loc de muncă, a surselor de risipă, de pierderi, a posibilităților de reducere a cheltuielilor materiale, au fost îmbinate cu o largă și ingenioasă folosire de către organizația de partid a diferitelor forme ale muncii politico-educative, adunărilor generale ale comuniștilor, ședințelor sindicale și U.T.C.

Meritoriu este, de asemenea, faptul că această inițiativă n-a rămas să se „consume" doar în perimetrul întreprinderii unde a apărut. Ziarul județean „Dîmbovița" a publicat un ciclu de articole pe această temă, astfel ca inițiativa să fie cît mai larg cunoscută și extinsă. Unele semne în această privință au și apărut la uzina de utilaj petrolier și la schela din Tîrgoviște, întreprinderea textilă „Trainica" din Pucioasa, ca și în alte locuri.

Dar iată și un alt obiectiv din angajamentul comitetului județean de partid care a și fost realizat : „La fabrica de becuri „Steaua electrică"-Fieni, capacitatea de producție planificată se va pune în funcțiune cu trei luni înainte de termenul planificat. Tot aici, capacitatea totală de producție va fi depășită cu 4,5 milioane lămpi electrice cu incandescență". La timpul potrivit, organizația de partid de aici, urmărind să îmbine preocuparea pentru sarcinile de plan curente cu cele de perspectivă, a mobilizat colectivul să nu aștepte pasiv recepția noului pavilion cu secțiile lui de fabricație, ci să-și suflece mînecile și să contribuie la executarea, cu propriile forțe, a unui volum cît mai mare de lucrări de construcții și montaj. Într-adevăr, beneficiarul a adus o contribuție efectivă la realizarea investiției, determinînd scurtarea cu trei luni a termenului de execuție, cum era prevăzut în angajament ; mai mult, din economiile realizate, din cîte ne-a spus directorul fabricii, va fi achiziționată încă o linie de fabricație.

S-ar putea pune întrebarea : nu cumva efortul suplimentar prin care muncitorii din fabrică i-au ajutat pe constructori în realizarea investiției a dăunat îndeplinirii sarcinilor curente de producție ? Și în această privință comitetul de partid a fost prevăzător. În întreprindere a fost amenajat la capătul final al liniilor de fabricație un sistem simplu, dar operativ, de urmărire orară a realizărilor atît fizice, cît și calitative.

Organizația de partid a reușit să dezvolte un climat de combativitate față de cazurile de indisciplină în producție, ceea ce, paralel cu intensificarea întrecerii, a compensat ajutorul acordat constructorilor în vederea realizării, potrivit angajamentelor, a investițiilor din fabrică.

Am prezentat unele secvențe din activitatea organizațiilor de partid dîmbovițene pentru realizarea integrală a angajamentelor pe anul 1969. Firește, rezultatele obținute nu pot constitui... îndemn la o atitudine de automulțumire. Organizațiile de partid dispun încă de destule „resurse interne" de perfecționare a producției. M-am convins de acest lucru, participînd la adunarea de dare de seamă a organizației de bază montaj II, de la Uzina de utilaj petrolier din Tîrgoviște, adunare desfășurată sub semnul combativității partinice.

Este neîndoielnic că, în această ultimă lună a anului, colectivele unităților industriale dîmbovițene, conduse de organizațiile de partid, au toate posibilitățile de a amplifica rezultatele, de a agonisi „o zestre" de realizări mult mai bogate decît și-au închipuit în primele zile ale lui '69.

Constantin MORARU

O nouă stație „AUTOSERVICE" la Ploiești

Recent s-a dat în folosință modernă stație „AUTOSERVICE", din cadrul Combinatului de industrie locală din Ploiești. Noua stație, amplasată pe str. Găgeni, nr. 90, dispune de aparatură electronică pentru verificarea și reglarea aprinderii, carburației ; aparatură optică pentru verificarea și reglarea direcției ; aparatură electronică pentru controlul delcoului, electromotorului, alternatorului, dinamului, bujiilor ; stație de încărcare rapidă a acumulatoarelor ; reoloscop pentru verificarea farurilor ; bancuri pentru verificarea și reglarea frînelor, precum și scule dispozitive necesare reparațiilor la toate tipurile de autovehicule. Pe lîngă atelierul mecanic și electric funcționează, de asemenea, ateliere de tinichigerie, vopsitorie și de spălat și gresat automat. Personalul stației, cu o înaltă calificare, specializat în țară la „Ciclop" și peste hotare la „Skoda", „Fiat" și „Renault", asigură zilnic servicii de deservire între orele 7—21.

GARNITURĂ DE MOBILIER „CLUJ" PENTRU „CAMERA DE ZI"

Așa-numita „cameră de zi" are o funcționalitate multiplă, aici desfășurîndu-se majoritatea activităților familiei. Garnituri complexe pentru mobilarea unei camere de zi, specifică garsonierelor, produce Combinatul de exploatare și industrializare a lemnului din Iași. O asemenea garnitură — „Cluj" — caracterizată printr-o linie modernă, dimensiuni reduse, se compune dintr-un dulap combinat, format din 2 piese separate, canapea alonjabilă pentru o persoană, ladă pentru așternut, masă extensibilă și 4 scaune tapițate. Dulapul, cu 2 uși, este demontabil, are un compartiment pentru haine și încălțăminte, cu oglindă pe partea interioară a ușii, un compartiment pentru lenjerie, cu două sertare și 4 nivele, bibliotecă — vitrină cu geamuri.

Finisajul estetic, tapițeria confortabilă din poliuretani, stofele în culori și texturi moderne, conferă acestei garnituri calități apreciate de beneficiari.

Ați ghicit dorința copiilor ?

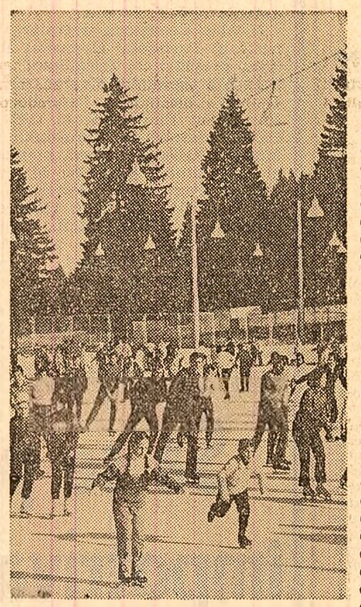

Cu cîtă emoție primesc copiii un dar ! Alegerea celui mai potrivit cadou pentru fiecare copil rămîne, bineînțeles, la latitudinea părinților, ca și a tuturor celor care vor să facă celor mici o bucurie în plus la sărbătorile de sfîrșit de an. În aceste zile magazinele etalează o mare varietate de articole adecvate acestui scop. Oferind bunăoară o pereche de patine marca „INOX"-București sau „Bihoreana"-Oradea, ori o pereche de schiuri, dați copiilor posibilitatea — în vacanța ce se apropie — să-și petreacă agreabil timpul liber, să facă sport în aer liber, să se fortifice.

ÎNTRE MUNȚI, FLORI ȘI... HÎRTIE

La Ghimbav, peisajul împrumută de la munți — semeția ; de la contururile fabricilor din jur — ritmurile trepidante ale industrializării și urbanizării. Deși în registre e denumit comună, acest centru muncitoresc — la zece minute cu mașina de la Brașov — n-are nici un specific de rural. Dominante sînt aici, în primul rînd, siluetele marilor hale care prefigurează dimensiunile industrializării acestei vechi așezări din Țara Bîrsei, afirmarea — cu o largă deschidere spre viitor — a unei tinere și viguroase platforme industriale.

Inginera Nonica Rezeanu ne spunea :

— Aici la Ghimbav, hîrtiei i se conferă valențe, calități și atribute noi, valori de întrebuințare superioare și multiple. Iată de ce procesele tehnologice care se desfășoară în fabrică, cît mai ales utilitatea și destinația produselor ce le obținem, demonstrează — celui care ne vizitează întreprinderea — că nicidecum nu-i vorba doar de o fabrică în care se produce hîrtie ca atare, ci de ceva cu totul deosebit, mai complex și mult mai subtil și care depășește în același timp textul de pe firma noastră : Fabrica de hîrtie cretată Ghimbav.

...Anul natalizării găsea în această comună un surogat de întreprindere, cu pretenția pompoasă de fabrică de mucava. În anul 1950, tot personalul acestei fabrici număra 24 de oameni, dintre care unul singur era inginer. Acum, întreprinderea are peste 600 de salariați și 11 sînt ingineri.

Afirmarea personalității industriale a noii fabrici — pentru că la fel ca și oamenii și întreprinderile își făuresc în timp o individualitate distinctă, aparte — a început în anul 1966, o dată cu infuzia substanțială de investiții destinate construirii unor noi spații industriale și dotării cu tehnică modernă a halelor și secțiilor de producție. Eficiența eforturilor întreprinse de către stat în vederea dezvoltării, reutilării și modernizării acestei unități economice a fost sporită prin eforturile constructorilor și montorilor, dar și ale comitetului de direcție de aici, de a finaliza investițiile cît mai devreme — cu cît mai repede, cu atît mai bine — de a atinge astfel cît mai grabnic parametrii tehnici și funcționali proiectați la noile instalații și utilaje date în exploatare. Așa s-au petrecut lucrurile și în anul 1967, iar situația pozitivă s-a repetat și în acest an, cînd cu patru luni înainte de termen s-a finalizat o nouă și importantă etapă din dezvoltarea și permanenta înnoire tehnică a acestei întreprinderi.

Ca urmare, în acest an, valoarea beneficiilor realizate — după cum rezultă din calculele preliminare — va fi de aproape 29 milioane lei, din care în zece luni a.c. s-au realizat peste 27,9 milioane lei, față de 19,2 milioane lei beneficii obținute în anul 1965. Anul viitor, suma beneficiilor va depăși 30 milioane lei, ceea ce presupune în mod firesc obținerea unei producții simțitor mărită, atît prin darea în funcțiune a unor noi capacități industriale, la care am văzut că se lucrează de zor pentru grăbirea terminării montajului și începerea probelor tehnologice, cît — mai ales — pe seama creșterii productivității muncii, prin folosirea judicioasă a mijloacelor tehnice, a forței de muncă și a timpului de lucru.

Acum, sub tot ce am relevat pînă aici, să tragem o imaginară linie și să prezentăm o socoteală gospodărească asupra importanței rezultatelor obținute într-un răstimp de ani — așa cum ne-a făcut-o și nouă tovarășul **Nicolae Zecheriu**, șeful serviciului plan al fabricii din Ghimbav.

— Dacă în anul 1956, la 1000 de lei fonduri fixe aveam un beneficiu de numai 72 de lei, anul acesta la aceeași sumă de fonduri fixe beneficiul atinge valoarea de 742 lei, în condițiile îndeplinirii și depășirii integrale a indicatorilor de plan. În 1970, la mia de lei fonduri fixe, beneficiile vor fi de 792 lei.

Am încercat să deslușim care este „cheia" unor asemenea rezultate.

— Nu-i nici un secret, ni s-a explicat cu modestie. Totul e să... se lucreze bine, disciplinat, serios ; utilajele să funcționeze cît mai din plin, productivitatea muncii să cunoască o continuă ascensiune Rezultatele economice ar fi și mai bune dacă am primi la vreme vagoanele C.F.R., pentru expedierea mărfii. De ne-ar auzi cineva din palatul din fața Gării de Nord (se citește : Ministerul Transporturilor) !...

★

— Să știți că întreprinderea noastră semnifică, într-un anumit fel, o industrie cu totul nouă în țară, ne-a spus tovarășul **Ioan Grădinaru,** directorul fabricii din Ghimbav.

— Așadar, pionierat ?

— Da, dacă termenul acesta este cel mai exact ; de altfel, ne place și nouă, pentru că presupune îndrăzneală, eforturi peste activitatea obișnuită, căutări de idei și soluții noi. În rezumat : aici, în întreprinderea noastră, s-a montat și pus în funcțiune, pentru prima dată în țară, o linie tehnologică complexă pentru fabricarea cartoanelor ondulate.

Cineva, neinițiat, ar putea spune că producerea cartoanelor ar fi o treabă prea ușoară și de importanță minoră. Aceasta numai la prima vedere, întrucît în realitate, producția de cartoane ondulate are profunde efecte pozitive în economia națională modernă.

Metal și lemn consumă aproape toate ramurile industriale românești, fie în procesele de prelucrare, fie sub formă de ambalaje pentru livrarea către beneficiari (tot mai mulți în străinătate) a produselor finite. Aici se pune o chestiune esențială : cu ambalajele se mai face încă destulă risipă de metal, în general, și de material lemnos, în special. Cartoanele confecționate în chip inteligent și cu gust, în forme, dimensiuni și tonalități diferite s-au dovedit competitive pentru a înlocui cu succes metalul și lemnul într-o extrem de largă gamă de ambalaje, cu cele mai exotice și capricioase — din punctul de vedere al barometrului — destinații.

La Ghimbav, se croiesc și se fabrică în prezent — fiind singura unitate de acest gen din țară — peste 640 tipuri de ambalaje din carton, urmînd ca în anul viitor această producție să ajungă la 30 000 tone, să satisfacă nevoile pentru aproximativ 1 200 modele de ambalaje. Se fac astfel eforturi intense de a se satisface în mod corespunzător cererile tot mai numeroase ale întreprinderilor industriale în domeniul ambalajelor, pentru a economisi metalul și lemnul.

Dar multe din produsele industriale realizate necesită o păstrare perfectă în timp și în condiții cu totul deosebite, trebuind ca pînă la utilizare să fie ferite chiar și de aer. (De exemplu, „bijuteriile" din oțel, rulmenții sau carcasele lor fabricate la Bîrlad și Brașov). Un asemenea tratament pretind și alte produse metalice care au suprafețele preluorate foarte fin și sensibil, ceea ce impune o puternică „pază" împotriva acțiunii corozive a atmosferei. Păstrarea acestor mărfuri se realizează prin ambalarea lor în hîrtie anticorozivă fabricată acum la Ghimbav și care — cu doi, trei ani în urmă — se aducea din import.

— Deși asimilată în fabricație într-un timp scurt, hîrtia anticorozivă produsă aici se dovedește a fi calitativ la fel de bună ca și aceea pentru care se plătea valută, ne-a spus ing. Nonica Rezeanu, însoțindu-ne la linia tehnologică care realizează acest produs.

...Vă plac albumele publicate în Editura „Meridiane" sau de alte edituri din țară ? Sau ilustratele colorate, vă plac ? În funcție de exigențe, rafinament, gust, răspunsurile pot fi diferite, nuanțate, interpretate. Hîrtia cretată pe o față sau ambele, pînă în prezent cea mai bună pentru tiparul policromatic, se fabrică tot aici, la Ghimbav.

Hîrtia cretată este foarte solicitată la export, în U.R.S.S., Turcia și alte țări, ni s-a explicat. Datorită calităților sale : compresabilitate ridicată, netezime perfectă și albul imaculat. În primele zece luni ale anului s-au livrat la export peste 250 de tone. În anul viitor se prevede ca și la acest sortiment producția să fie sporită și, corespunzător, să crească și volumul de hîrtie cretată românească pentru export.

Fabrica din Ghimbav realizează și alte produse din hîrtie. Bunăoară, șervețele de masă, în coloritul cărora nu o dată descoperi nuanțele albăstrelelor.

— Vă plac florile ? — am fost întrebat. Noi avem aici mii de flori, tot timpul anului avem flori. Le creștem în sera proprie a întreprinderii, ne-a relatat tovarășul **Ioan Ciurea**, președintele comitetului sindicatului din fabrică.

De la el am aflat că de primăvara devreme, pînă toamna tîrziu, parcul din incinta întreprinderii, străbătut de rîul Ghimbășel, este în permanență împodobit cu flori.

— Oamenii noștri muncesc mai bine, mai productiv în aceste condiții... (Rep. publicitar).

Sever UTAN

Corespondentul voluntar

(Urmare din pag. I)

Se înțelege de la sine că aceste grave consecințe trebuie să atragă în mod serios și atenția organizațiilor de partid din instituțiile și întreprinderile în care se înregistrează asemenea manifestări ce contravin nu numai normelor legale cu privire la rezolvarea scrisorilor, ci și principiilor etice ce caracterizează orînduirea noastră. Adoptarea unei poziții ferme, principiale pentru a se asigura în mod efectiv rezolvarea în sensul firesc, legal, a scrisorilor este cu atît mai necesară cu cît nu sînt deloc puțini cei ce întîmpină sesizările adresate diferitelor instituții de stat cu o mai mult sau mai puțin vădită ostilitate, văzînd în ele nu ceea ce sînt acestea — un mijloc de comunicare, de discutare și, în ultimă instanță, de înlăturare a unor neajunsuri — ci niște hîrtii care produc coșmaruri, în care se ascunde mereu cîte un pericol pentru cineva.

Mecanismul prin care sesizarea poate fi convertită și transformată într-un veritabil bumerang, oricît de complicat (și camuflat) ar părea, este în ultimă instanță foarte simplu și ușor de destrămat. Dacă totuși uneori acest lucru întîrzie să se facă, aceasta se datorește mai ales unor practici anacronice de apreciere și validare a unor puncte de vedere în funcție de diferite criterii administrative, arbitrare. Mai mulți ani în șir, Emilia Ispir, directoarea întreprinderii de recuperare și valorificare a ambalajelor Oradea, a săvîrșit numeroase abuzuri, care, în urma unor sesizări și reclamații, au fost cercetate de diferite organe locale sau chiar de către Ministerul Comerțului Interior. Cercetările respective se soldau însă mereu cu un rezultat contrar : consolidarea poziției directoarei respective și încurajarea ei în săvîrșirea altor abuzuri. Explicația nu este greu de găsit. Cei ce veneau în întreprindere să rezolve sesizările făceau această treabă în mod formal, stăteau de vorbă cu diferiți oameni doar pentru a nu se spune că nu i-au consultat și, cel mai adesea, sub influența argumentelor „precumpănitoare" ale directoarei, le minimalizau pe toate celelalte. Așa se face că, chiar și după ce acest caz a început să fie cercetat îndeaproape de Comitetul județean de partid Bihor, unii reprezentanți ai direcției comerciale județene au continuat „să-i sfătuiască" pe cei „recalcitranți" să se lase păgubași. Așa se face că nici pînă în prezent Ministerul Comerțului Interior n-a intervenit pentru a pune capăt unei asemenea stări de lucruri profund dăunătoare bunului mers al treburilor în întreprindere.

Din acest caz rezultă limpede cît de important este rolul celor ce, prin poziția ce o ocupă în ierarhia administrativă, sînt chemați să aprecieze de partea cui este dreptatea. Dacă aceștia ar lua în considerație cu toată grija părerile fiecărei părți, excluzînd din capul locului „soluția" de a da satisfacție, din oficiu, celui care este superior în funcție, practic ar fi imposibil ca rezolvarea scrisorilor venite din partea cetățenilor să fie deviată de pe făgașul ei constructiv, ar fi imposibil ca cineva să fie persecutat pentru că a contribuit, într-un fel sau altul, la cauterizarea unor stări de lucruri anormale.

Cîștigul realizat pe plan civic prin tratarea în acest spirit a sesizărilor ar fi enorm. Înfăptuirea acestui deziderat presupune însă, ca o condiție sine qua non, adoptarea unei atitudini ferme, a unor măsuri care să-i facă inofensivi pe toți cei ce încearcă să înăbușe critica prin metode brutale, administrative. Cu toate acestea, sînt cazuri cînd dintr-un motiv sau altul (uneori, pornite chiar din intenții bune) se tărăgănează luarea măsurilor corespunzătoare, gîtuitorilor criticii și ocrotitorilor lor nu li se dă nici o replică. Au trecut mai multe luni de zile de cînd un grup de salariați de la Autobaza de transporturi auto Pitești a adresat Ministerului Transporturilor o scrisoare referitoare la o serie de abateri grave ale șefului autobazei, Popa Marin. Cercetările făcute au confirmat toate faptele, în fața cărora — printr-un ordin al ministrului — s-a hotărît scoaterea din muncă a acestuia, precum și a altor salariați împreună cu care a comis diferite ilegalități. Comitetul municipal de partid Pitești a cerut însă răgazul necesar pentru pregătirea unei adunări generale a organizației de partid, în cadrul căreia comuniștii să-și spună cuvîntul în legătură cu toate aceste fapte. Au trecut de atunci luni și luni de zile, dar adunarea respectivă n-a mai avut loc. De prisos să mai spunem că măsura preconizată de comitetul municipal de partid ar fi fost, din toate punctele de vedere, oportună. Amînarea sine die a adunării generale a organizației de partid de la autobază — așa după cum reiese dintr-o scrisoare sosită la redacție și după cum am aflat apoi de la conducerea Centralei de transporturi auto din cadrul Ministerului Transporturilor — i-a dat lui Popa Marin posibilitatea să treacă la represalii împotriva tuturor celor ce au dat în vileag adevăratul lui profil moral. Mai mult, pe unii dintre aceștia a încercat să-i determine să dea înapoi, renegîndu-și declarațiile date cu prilejul cercetărilor anterioare. Avea omul ambiția să-și întocmească un dosar din care să rezulte că are un obraz imaculat și și-a pus în gînd să nu înceteze pînă nu unul din cei ce au rămas totuși consecvenți cu ei înșiși, refuzînd să-și pună semnătura sub falsul său certificat de bună purtare. Dispecerul **Ion Tănăsescu** a fost retrogradat. Un alt salariat, **Constantin Duțu,** a fost trecut, fără nici o explicație, la un alt loc de muncă ș.a.m.d. Culmea este însă că el sfidează cu aceeași dezinvoltură chiar și dispozițiile forurilor ierarhice superioare. Ministerul Transporturilor a dispus înlăturarea din autobază a dispecerului Costea Ion, element cu antecedente penale, prieten de pahar cu Popa Marin, autor al unor grave abateri în serviciu. (De altfel, cu această măsură a fost de acord și comitetul municipal de partid). Iată însă că fostul dispecer dă autobaza în judecată, iar Popa Marin se prezintă în fața instanței și, în calitate de conducător al acestei unități, depune pentru prietenul său o mărturie pe baza căreia (și a altora la fel de false) acesta obține o hotărîre de reîncadrare în funcție !

Desigur, faptele asupra cărora ne-am oprit mai sus fac notă discordantă pe terenul sănătos al atitudinii generale față de semnalele critice adresate de cetățeni diverselor organe de partid și de stat și nu pot fi considerate decît anacronice, în cadrul instituțional creat anume spre a da un sens profund constructiv activității de rezolvare a scrisorilor și sesizărilor oamenilor muncii. Am ținut totuși să insistăm asupra lor pentru că, după cum am văzut, unele organe pierd din vedere un lucru esențial, și anume acela că, în rezolvarea sesizărilor, trebuie să se pornească întotdeauna de la conținutul acestora și nicidecum de la aprecierea semnalelor respective în funcție de persoanele de la care provin. Bineînțeles, aceasta nu înseamnă că a trimite sesizări ar putea scuti pe cineva de a fi tras la răspundere pentru eventualele deficiențe constatate în activitatea sa. Tot atît de limpede trebuie să se înțeleagă însă, că, în nici un caz, nu se poate admite ca cineva să aibă de suferit pentru că a „îndrăznit" să critice. Este o cerință etică, un comandament social ce trebuie respectat ca o condiție esențială pentru a menține și consolida pretutindeni un climat sănătos, favorabil criticii constructive, element esențial de dezvoltare a democrației socialiste.

pagina economică

CE CERE AGRICULTURA, CE DĂ INDUSTRIA PENTRU ȘANTIERELE DE IRIGAȚII

La sfîrșitul lunii trecute trebuiau terminate lucrările pe o suprafață de 82 000 hectare planificate a se amenaja în acest an pentru irigații. Or, din suprafața amintită, circa 30 000 hectare n-au fost date în funcțiune. Este vorba de 9 400 ha în sistemul Carasu, județul Constanța, 13 400 ha în sistemul Pietroiu-Ștefan cel Mare și 6 900 ha la Gălățui-Călărași din județul Ialomița. În articolul „Capitole «seci» în realizarea planului de irigații", din „Scînteia" nr. 8 241, erau subliniate unele neajunsuri în activitatea de pe șantierele de hidroameliorații. Faptul că 30 000 ha teren amenajat pentru irigat n-au fost date în exploatare la termenul stabilit se datorește și defecțiunilor în aprovizionarea șantierelor de irigații cu utilaje tehnologice și materiale de construcție. Sînt neajunsuri care se perpetuează de la un an la altul și care, așa cum ne declara tov. Barbu Popescu, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, s-ar putea ca, și datorită lor, în 1970 să nu poată fi date în funcțiune circa 50 000 ha. Întrucît în curînd vom intra în ultimul an al actualului cincinal, an hotărîtor pentru îndeplinirea integrală a programului de extindere a irigațiilor, se impun eforturi susținute, atît pentru grăbirea lucrărilor de amenajare a terenurilor, cît și pentru asigurarea utilajelor și materialelor necesare. În rîndurile care urmează consemnăm cîteva dintre apelurile agriculturii adresate industriei, în vederea livrării la timp a tuturor utilajelor și materialelor necesare pentru punerea în funcțiune a noilor sisteme de irigații.

După cum se știe, la lucrările de amenajare a terenurilor pentru irigații se cere ca, înainte cu cel puțin două-trei luni de termenul de dare în funcțiune a obiectivelor, să se asigure toate utilajele tehnologice, încît constructorul să poată executa montajul și să facă probele tehnologice de funcționare. Faptul că la ora actuală unele sisteme nu pot fi puse în funcțiune se datorește lipsei unor utilaje și materiale, determinată de nerespectarea contractelor de către unele întreprinderi ale Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini și Ministerului Industriei Materialelor de Construcții. Bunăoară, Uzina de pompe București nu a livrat nici una din cele 22 de pompe de tip PAD necesare șantierului Saligny din sistemul Carasu. Uzina respectivă este în restanță cu patru pompe mari de tip RV 120—170 pentru șantierele Calafat-Băilești și Pietroiu-Ștefan cel Mare. Pe lîngă faptul că n-au fost respectate termenele contractuale, unele utilaje s-au livrat descompletate. Este vorba de 16 pompe de tip NDS și Brateș 600, cărora le lipsesc tocmai motoarele de acționare. Referitor la această problemă, tov. ing. Gheorghe Petrescu, director general al Centralei industriale pentru utilaj chimio și rafinării, relevă greutățile întîmpinate de Uzina de pompe București din cauza neasigurării la timp a motoarelor electrice de către uzina „Electroputere"-Craiova. Este adevărat că, din cele 81 motoare ce trebuiau produse în luna noiembrie a.c., pînă la 20 ale lunii respective „Electroputere" livrase doar 28, ceea ce a făcut ca uzina bucureșteană să trimită pe șantierele de irigații numai corpurile de pompă. Și anul trecut, tot în această perioadă, Uzina de pompe București reclama o situație identică. Rezultă că nu s-au tras învățămintele cuvenite, că factorii de răspundere din M.I.C.M. nu au intervenit cu măsuri hotărîte pentru înlăturarea unor asemenea neajunsuri. Pentru punerea la timp în funcțiune a stațiilor la care ne referim, este necesar ca uzina „Electroputere"-Craiova să facă un efort în vederea realizării motoarelor electrice necesare acționării pompelor pe care le livrează Uzina de pompe București.

Pentru montarea pompelor și exploatarea în condiții bune a stațiilor de pompare sînt necesare poduri rulante. Datorită faptului că și acestea au fost livrate cu o întîrziere de două-trei luni de către Uzinele mecanice-Timișoara, practic ele n-au mai slujit la nimic. În plus, stațiile de alimentare, adevărate centrale, cu un ridicat grad de tehnicitate, au în componență și unele instalații de automatizare și sincronizare. Și la asigurarea acestora se întîmpină însă destule greutăți. Pînă în prezent Centrala industrială de electrotehnică și automatizare-București n-a livrat 18 asemenea instalații. Un capitol aparte îl formează aprovizionarea șantierelor de irigații cu unele materiale de construcție, în special cu conducte de azbociment de diametre mici. La 31 octombrie, pe șantierele Galeșu și Poarta Albă din sistemul Carasu, Gălățui-Călărași și Pietroiu-Ștefan cel Mare exista o restanță totală de 120 km conducte de azbociment în echivalent Φ 200 mm. Restanțele, care se datoresc Fabricii de azbociment-Tîrgu Jiu, au variat de la o lună la alta : 30 iunie — 110 km, 30 iulie — 145 km, 30 august — 213 km, 30 septembrie — 188 km. Această situație se explică și prin aceea că nu se urmărește realizarea planului pe sortimente, ci numai valoric. Într-o discuție, ing. Gheorghe Vasilescu, director tehnic al Direcției generale lianți și azbociment din cadrul M.I.M.C., ne-a declarat : „Pe noi ne interesează ca fabricile noastre să-și realizeze valoric planul de producție. De aceea urmărim fabricarea cu precădere a tuburilor de diametre mari, între Φ 200 și 400 mm, cu un randament sporit la mașină". Nu negăm, desigur, necesitatea grijii pentru un bun randament al mașinilor. Dar dincolo de această grijă trebuie avut în vedere ce e necesar să se producă. Se impune intervenția energică a Ministerului Industriei Materialelor de Construcții pentru ca uzina de la Tg. Jiu să-și onoreze integral contractele încheiate. Încheierea lucrărilor pe șantierele de irigații, îndeosebi echiparea stațiilor de pompare și terminarea amenajărilor interioare necesită măsuri prompte, eficiente. În primul rînd se cere ca ministerele în subordinea cărora se află întreprinderi furnizoare ale lucrărilor de irigații să discute și să analizeze cu acestea toate posibilitățile pentru satisfacerea punct cu punct a comenzilor solicitate de agricultură și pentru lichidarea grabnică a restanțelor. În al doilea rînd, trebuie ca toate utilajele tehnologice și materialele de construcții să ajungă cît mai repede pe șantierele de irigații, la îndemîna constructorilor. S-ar putea face afirmația că nu sîntem încă în sezon de irigare și de aceea lucrările ar mai putea fi pășite. Dar utilajele respective trebuie montate. Or, odată cu venirea iernii, această operație devine mai grea sau imposibilă, iar la primăvară trebuie începute alte obiective.

Neajunsurile în aprovizionarea șantierelor de irigații cu utilaje tehnologice și materiale de construcții se datoresc și Departamentului de îmbunătățiri funciare. Sînt numeroase cazurile cînd, după ce se încheie un contract și se introduc în fabricație utilajele solicitate, departamentul renunță la o serie de repere sau solicită altele cu caracteristici tehnice schimbate. Așa s-a întîmplat, ca să dăm numai un exemplu, cu patru pompe SIRET 900, solicitate pentru trimestrul al III-lea din acest an. După ce au fost introduse în fabricație, s-a renunțat la ele, cerîndu-se altele, dar pe care uzina de pompe nu le va putea asigura decît în 1970. Pe lîngă faptul că o asemenea practică provoacă pierderi materiale unor unități industriale, este păgubită și agricultura.

Realizarea integrală a programului de extindere a irigațiilor, elaborat de partid, impune să fie rezolvată urgent problema asigurării sistemelor de irigații cu toate utilajele și materialele necesare punerii lor în funcțiune. Aceasta presupune o strînsă colaborare între Departamentul îmbunătățirilor funciare și gospodăririlor apelor și întreprinderile care colaborează la realizarea acestui program, pentru îndeplinirea punct cu punct a comenzilor solicitate de agricultură.

Ing. Aurel PAPADIUC

Intrarea în funcțiune a primei capacități planificate la fabrica de tricotaje „Zimbrul" din Suceava

SUCEAVA (de la redacția ziarului „Zori noi"). Suceava și-a sporit în aceste zile potențialul economic cu încă o unitate economică : inaugurînd platforma industrială de vest a municipiului, a intrat în funcțiune la termen, cu prima capacitate planificată de 16,7 milioane bucăți tricotaje anual, fabrica de tricotaje „Zimbrul".

Textiliștii suceveni sînt acum intens preocupați de îmbunătățirea indicatorilor de bază ai proiectului, de scurtarea termenului prevăzut pentru recuperarea investiției. Elanul cu care s-a pornit la drum, hotărîrea de a munci neobosit pentru înfăptuirea acestor obiective își găsesc expresia în telegrama trimisă C.C. al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, personal, de către Comitetul județean Suceava al P.C.R., în care se spune, între altele : „Colectivul acestei fabrici, el însuși tînăr, animat de un fierbinte elan patriotic, raportează că, cu sprijinul și sub îndrumarea organelor de partid, a reușit ca, în paralel cu munca pentru punerea în funcțiune a acestei prime capacități și pentru calificarea viitoarelor sale cadre, să livreze la fondul pieței pînă în prezent peste 1,5 milioane bucăți tricotaje, care se bucură de pe acum de buna apreciere a cumpărătorilor.

Vă asigurăm, tovarășe Nicolae Ceaușescu, că darea în folosință a acestei prime capacități constituie pentru noi un fericit prilej de manifestare a hotăririi tuturor oamenilor muncii din municipiul și județul Suceava de a da viață prevederilor înălțătorului program de înflorire multilaterală a patriei, trasat de partid".

Sarcinile de producție pe acest an realizate înainte de termen

● UNITĂȚILE DIN CADRUL CENTRALEI INDUSTRIALE PENTRU FIBRE CHIMICE SĂVINEȘTI

Unitățile din cadrul Centralei industriale pentru fibre chimice Săvinești au realizat, cu o lună înainte de termen, sarcinile planului anual la producția globală și la producția marfă vîndută și încasată. O contribuție însemnată la aceste realizări au adus Uzina de fibre și îngrășăminte chimice din Săvinești și Uzina de fibre sintetice din Iași. Se apreciază că, pînă la sfîrșitul anului, unitățile din cadrul centralei vor obține o producție suplimentară în valoare de circa 300 milioane lei.

● UZINA CHIMICO-METALURGICĂ DIN ZLATNA

Uzina chimico-metalurgică Zlatna este cea de a treia întreprindere din județul Alba care a îndeplinit planul anual de producție la toți indicatorii. Printr-o judicioasă organizare a producției și a muncii, chimiștii și metalurgiștii întreprinderii au sporit productivitatea muncii față de prevederi cu 9,4 la sută și au dat peste sarcinile de plan, în 11 luni, 1 135 tone de sulfat fieros, 100 tone acid sulfuric, însemnate cantități de cupru de convertizor și alte produse.

Eficiența economică a activității desfășurate în această perioadă s-a concretizat în 3 091 000 lei economii și 4 485 000 lei beneficii peste plan. Potrivit calculelor, colectivul uzinei va putea realiza pînă la finele anului peste prevederi produse în valoare de circa 16 000 000 lei.

Dacă planul ar fi doar o problemă de cantitate...

Întreprinderile din industria conservelor de legume și fructe își desfășoară activitatea pentru îndeplinirea sarcinilor de plan într-un anumit cadru specific ; este vorba de concentrarea eforturilor în vederea valorificării la maximum a perioadelor favorabile conservării materiilor prime din agricultură, realizării unor produse de calitate, în continuă diversificare, prevenirii pierderilor de legume și fructe. Am analizat, în acest sens, față în față, rezultatele înregistrate de două fabrici de conserve de legume, mixte și fructe : „Zagna"-Vădeni și „Dunărea"-Tulcea.

Bilanțul pe 10 luni ale anului în curs, la **întreprinderea „Zagna"-Vădeni** este deosebit de rodnic. În această perioadă, planul producției globale a fost depășit ; la fel cel al producției-marfă.

— Ce semnificație practică au aceste depășiri ? — l-am întrebat pe tov. ing. **Gheorghe Bogza**, directorul fabricii.

— În cantități fizice, ele reprezintă circa 200 tone conserve de mazăre, 525 tone conserve de fasole, 125 tone roșii în bulion și alte cîteva sute de tone conserve de legume și fructe, obținute peste sarcinile planificate.

Un element esențial — care trebuie remarcat — este că aceste rezultate în îndeplinirea planului au fost obținute în condițiile folosirii cu eficiență sporită a forței de muncă, a capacităților de producție și a timpului de lucru. Nivelul planificat al productivității muncii a fost depășit, acesta fiind factorul hotărîtor în obținerea producției suplimentare. Din investigațiile întreprinse în această unitate a industriei alimentare s-a desprins că un accent deosebit s-a pus pe îndeplinirea normelor de producție aproape de către toți muncitorii, pe respectarea strictă a prescripțiilor de fabricație și, în final, pe obținerea unor produse de calitate superioară, refuzurile din partea beneficiarilor fiind un fenomen foarte rar întîlnit în cazul întreprinderii „Zagna"-Vădeni.

Meritată evidențiată și atenția acordată de către conducerea fabricii efectuării unor reparații de calitate, o dovadă în acest sens constituind-o faptul că nici o întrerupere accidentală nu a amenințat pînă acum îndeplinirea planului de producție. Spunem că productivitatea muncii a crescut într-un ritm susținut. Este și firesc, din moment ce s-au luat măsuri pentru mecanizarea unor operații tehnologice, între care mecanizarea transportului intern a ocupat un loc principal. Nu s-au scăpat din vedere nici aprovizionarea judicioasă cu materii prime a fabricii, asigurarea unei corelații optime a activității între secțiile de sortare și cele de producție propriu-zise ; materia primă intră în procesul de producție în mod ritmic, pe măsură ce este recepționată, înlesnindu-se funcționarea continuă și normală a mașinilor, evitarea pierderilor. Conjugate, toate aceste măsuri au permis obținerea unor rezultate deosebite și în domeniul eficienței economice. La indicatorul cheltuieli la 1 000 de lei producție-marfă s-a înregistrat, în trei trimestre, o reducere de 8,1 lei față de nivelul planificat. Dacă, de pildă, în trimestrul III fabrica era prevăzută să consemneze o pierdere de 579 mii de lei, la finele acestuia, colectivul de aici a raportat un beneficiu de 134 mii de lei.

ÎN ÎNTREPRINDERI ALE INDUSTRIEI ALIMENTARE

Să vedem cum stau lucrurile la **fabrica „Dunărea"-Tulcea**. Aceasta, cu toate că dispune de o fermă proprie și de o serie de utilaje noi, a înregistrat, în 10 luni, rezultate cu mult sub cota celor obținute de fabrica „Zagna"-Vădeni. E drept, indicele planificat al producției globale a fost depășit, dar la planul fizic pe sortimente s-au înregistrat rămîneri în urmă. Față de prevederile planului nu s-au fabricat 155 tone conserve de mazăre, 135 tone conserve de vinete, precum și alte sortimente în cantități importante.

— Nerealizările la conserve de mazăre se datoresc faptului că nu am dispus de un număr suficient de troiare, C.A.P.-urile livrîndu-ne anul acesta mazărea în vreji și nu păstăi, cum era prevăzut în contract — ne relata tov. director **Teodor Lăzăreanu.**

În parte, aceste justificări sînt reale. Tov. ing. **Constantin Nicolau**, secretar al Comitetului județean Tulcea al P.C.R., ne spunea că, deși ministerul de resort a suplimentat, an de an, producția conservelor de mazăre, totuși nu a asigurat și o corelare justă între capacitatea de baterare și suprafața cultivată cu mazăre. „Cu toate greutățile întîmpinate de fabrică, spunea tov. secretar, se puteau obține cantități sporite de conserve de mazăre și de tomate, dacă conducerea acestei unități lua măsurile cuvenite în vederea impulsionării aprovizionării și organizării judicioase a producției". Într-adevăr, aceasta este situația. Nu s-a acordat întreaga atenție nici calității conservelor ; în 10 luni, refuzurile de produse pentru calitate necorespunzătoare însumează peste 600 mii de lei.

— Nu avem spațiu suficient pentru depozitarea produselor finite și, din această cauză, unele dintre ele se degradează — ne spunea tov. director.

— În parte, refuzurile se datoresc unor motive subiective, neîntemeiate, din partea beneficiarilor, a intervenit tov. **Roming Alexandru**, șeful serviciului producție și control tehnio de calitate.

Cît de adevărate sînt oare aceste justificări? Fabricii îi lipsesc spații de depozitare, dar nici cele pe care le are nu sînt folosite rațional. Produselor aranjate frumos în stive, li se alătură altele aruncate la voia întîmplării. Aceasta pe de o parte. Pe de altă parte, nu am înțeles cum lipsa unor spații de depozitare și... subiectivismul beneficiarilor generează nerespectarea normelor tehnologice, a rețetelor de fabricație, superficialitatea în exercitarea controlului tehnic de calitate. Conducerea întreprinderii cunoaște această stare de lucruri și, totuși, nu intervine operativ pentru curmarea ei, pentru remedierea defecțiunilor apărute în timpul funcționării utilajelor, a celor legate de introducerea materiei prime în fabricație — care nu se face în ordinea sosirii ei, ci după preferință. Nu întîmplător, risipa persistă, iar în 10 luni din acest an s-au înregistrat peste 1,8 milioane lei pierderi peste plan. Cheltuielile efective la 1 000 de lei producție-marfă s-au depășit cu 45 de lei față de cele prevăzute.

— Anul acesta a trebuit să ne aprovizionăm de la distanțe mult mai mari decît cele stabilite inițial. Ca urmare, s-au depășit cheltuielile de transport — preciza directorul fabricii.

De bună seamă, aceste cheltuieli au influențat negativ costurile de producție ; dar din scriptele întreprinderii se constată că numai plățile pentru dobînzi la creditele restante însumează peste 650 mii de lei. În mare parte, aceste cheltuieli sînt rezultatul existenței unor stocuri de produse finite fără desfacere asigurată, formate încă din trimestrul IV al anului trecut și care n-au fost lichidate în totalitate nici pînă în prezent. Dacă la această sumă adăugăm și plățile pentru locații, casări și declasări, totalul cheltuielilor neeconomicoase se ridică la 1,2 milioane de lei. Bombajele — echivalentul rebuturilor — au și ele o contribuție de 1,3 milioane de lei la capitolul cheltuieli neproductive.

La fața locului, în fabrică, am depistat și alte cauze care au generat aceste pierderi. Dezordinea și neglijența au luat, uneori, locul spiritului de gospodărire a fondurilor materiale și bănești. În curtea fabricii, ambalajele erau presărate peste tot, într-o neorînduială de nedescris. Nici o ladă plină sau goală nu era aranjată în ordine ; multe erau deteriorate, ca și produsele care le conțineau. Pe una dintre rampele de descărcare a materiei prime, circa 50 de lăzi cu roșii arătau ca aruncate din... pod. Am încercat să aflăm cine răspunde de recepția acestor produse și cum de s-a ajuns la o asemenea situație. Tov. **Dumitru Talașman**, brigadier la secția de sortare, ne-a spus :

— Maistrul Simionov Safon trebuie să știe ; întrebați-l pe dînsul.

Între timp, l-am întîlnit pe secretarul organizației de partid, tov. **Sevastian Smaranda**, și am asistat la următorul dialog :

— Cum, tovarășe Talașman, dumneata răspunzi de depozitarea roșiilor, mie îmi spui?

— Eu? Tov. inginer Roming mi-a spus că eu răspund doar de mărfurile ce sînt depozitate pînă la bordură...

Dialogul a continuat, dar credem că ceea ce am redat este elocvent pentru lipsa de grijă pe care o manifestă unii dintre salariații acestei unități în administrarea banilor statului. Se știe că pentru munca depusă fiecare salariat al acestei fabrici își încasează drepturile bănești care i se cuvin ; dar pagubele care le aduc uneori avutului obștesc cine oare trebuie să le suporte? De ce risipa bunurilor materiale este privită de conducerea acestei unități ca un fenomen împotriva căruia nu se poate interveni ? Este un motiv serios care pledează pentru necesitatea ca în această unitate să fie pus în drepturile lui principiul răspunderii materiale, în toate verigile și compartimentele producției.

Ilie ȘTEFAN

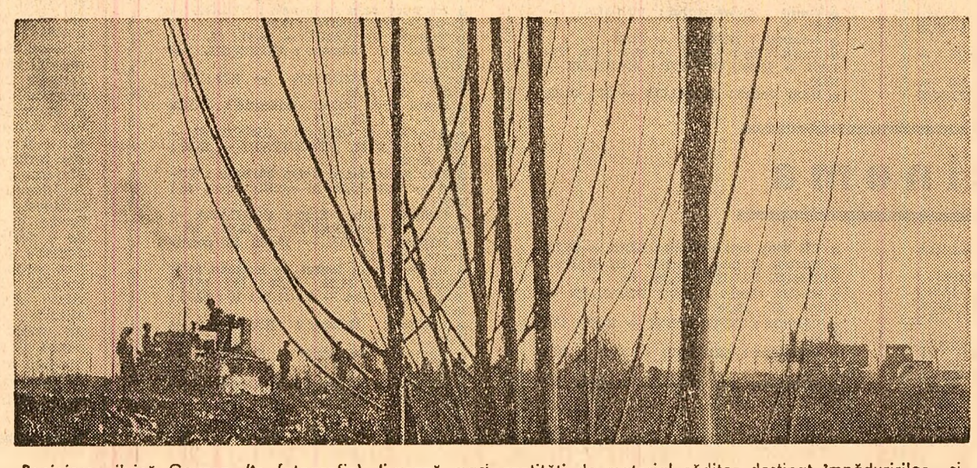

Pepiniera silvică Govora (în fotografie) livrează mari cantități de material săditor destinat împăduririlor și pentru crearea de zone verzi în orașe

Foto : Agerpres

RANDAMENTUL ECONOMIC NU VINE DE LA SINE!

(Urmare din pag. I)

În întreprinderile din ramura construcțiilor de mașini și a prelucrării metalelor, **rezervele nefolosite ale fondului de timp planificat al mașinilor-unelte** însumau, din total, în trei trimestre din acest an, circa 6,5 la sută în secțiile de bază. Raportate la numărul mașinilor-unelte în funcțiune, întreruperile respective au reprezentat, în medie, circa 94 de ore pe fiecare utilaj, ceea ce echivalează cu aproape 6 zile a cîte două schimburi nefolosite. Dar rezerve însemnate în domeniul utilizării fondurilor fixe ies și mai mult în evidență dacă analizăm **indicele de utilizare a fondului de timp calendaristic al mașinilor.** În trei trimestre din acest an, resursele nevalorificate pe ansamblul întreprinderilor aparținînd ramurii construcțiilor de mașini și prelucrării metalelor au fost de 43,7 la sută în secțiile de bază și de 58,8 în cele auxiliare. Asemenea mari posibilități s-au consemnat și la mașinile-unelte din întreprinderile Ministerului Energiei Electrice, al Minelor, al Industriei Chimice, al Petrolului, al Industriei Lemnului, al Industriei Ușoare și al Industriei Alimentare. Indicii amintiți s-au obținut, în condiții în care în multe întreprinderi sarcinile de plan au fost îndeplinite și chiar depășite, ceea ce atestă imensele rezerve interne latente ale producției. Faptul este cu atît mai dăunător pentru economia națională, dacă ținem seama că tocmai la unele mașini de înalt randament și tehnicitate s-au realizat indici mai scăzuți de utilizare, existînd unele discrepanțe între gradul de folosire a diferitelor grupe de mașini. Astfel de cazuri au existat, de exemplu, în perioada amintită, la strungurile carusel, strungurile revolver pentru bare, mașinile de rabotat cu cuțit mobil, mașinile de rectificat universal, liniile automate bloc motor, linii automate chiulasă, linii automate pentru arbori din unitățile Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini ; la mașinile și instalațiile din filaturi și mașinile de țesut din industria ușoară ; la agregatele pentru prelucrări complexe din fabricile de mobilă corp și mașinile de decupat furnire din fabricile de furnire estetice aparținînd industriei lemnului.

Care ar fi remediile acestor stări de lucruri, demne de luat în considerare neîntîrziat, acum, cînd în toată industria se definitivează pregătirea producției anului viitor ? Mai întîi, este vorba de **corelarea realistă,** judicioasă **în întreprinderi a sarcinilor planului cu capacitățile de producție existente.** La uzinele „Automecanica"-București și „Independența"-Sibiu, în multe alte unități constructoare de mașini s-au constatat, în acest an, disproporții flagrante în încărcarea unor mașini și utilaje, datorate fie nerepartizării rationale a parcului de mașini-unelte în aceste întreprinderi, fie planificării sortimentelor fără a se ține seama, în suficientă măsură, de structura acestora. Majorarea sarcinilor de producție, asigurarea unui volum planificat de sortimente în concordanță cu structura dotării tehnice a întreprinderilor, optimizarea raportului de încărcare între diferite tipuri de mașini-unelte — iată căi sigure de îmbunătățire, în anul viitor, a gradului de folosire în timp a fondurilor fixe productive.

De aceeași mare eficiență este, apoi, **prevenirea neritmicității fabricației,** deficiență care se întîlnește mai ales în unele uzine constructoare de mașini, unde în decadele I și II se obțin realizări mai mici, pentru ca în ultima să se marcheze „vîrfuri" de producție. În asemenea situații, mașinile și utilajele nu pot fi utilizate uniform în tot cursul unei luni ; la început de perioadă solicitarea lor este mai redusă, iar la sfîrșitul ei, acestea sînt suprasolicitate și de aici apar frecventele întreruperi în funcționarea unor mijloace tehnice.

De același plan de preocupări trebuie să se înscrie și **analizarea cu atenție a tuturor posibilităților de îmbunătățire a coeficientului de schimburi și a repartizării muncitorilor pe schimburi,** urmărindu-se extinderea — acolo unde este necesar și eficient — a lucrului în două sau trei schimburi, în primul rînd, la secțiile și utilajele care reprezintă „locuri înguste". Calculele arată că sporirea numai cu 0,10 a acestui coeficient, pe ansamblul industriei republicane, ar asigura realizarea unei producții suplimentare de circa 11 miliarde de lei anual. În condițiile dotării tehnice a fondurilor fixe consemnat anul trecut, pentru obținerea sporului de producție menționat ar fi necesar un volum de investiții de circa 10,5 miliarde de lei. Deci, nu numai că se poate economisi un important fond de investiții, dar prin creșterea coeficientului de schimburi s-ar asigura și scurtarea timpului calendaristic de uzare a fondurilor fixe, ceea ce constituie un factor deosebit de important pentru promovarea progresului tehnic.

Practica demonstrează cu claritate că randamentul funcționării mijloacelor tehnice depinde nemijlocit și de **modul de întreținere și reparare a acestora.** Or, în unele întreprinderi, întreținerea și repararea utilajelor sînt subapreciate și, ca urmare, volumul întreruperilor datorate defecțiunilor accidentale ale mașinilor este încă ridicat. Cauzele : sectoarele productive nu respectă cu rigurozitate structura ciclului de reparații, nu îngrijesc și nu exploatează rațional mijloacele tehnice și refuză, din motivul unor necesități momentane ale producției, să predea utilajul la reparații în termenele prevăzute ; unele reparații sînt amînate din cauza lipsei pieselor de schimb ; alteori, calitatea reparațiilor este slabă, sau se folosesc, încă, metode învechite care conduc la prelungirea duratei reparațiilor. Astfel de neajunsuri s-au manifestat, în acest an, la Fabrica de scule Rîșnov, „Mecanica"-Sibiu, „Automecanica"-Mediaș și altele, care s-au soldat cu utilizarea mașinilor pînă la uzura lor excesivă și, deci, cu executarea unor reparații care au necesitat mari cheltuieli suplimentare, mărindu-se durata de imobilizare a acestora, cu consecințe negative asupra indicilor de utilizare și creșterii productivității muncii.

Ce frînează, în aceste situații, extinderea metodelor înaintate de întreținere și reparare a utilajelor, care se aplică de unele întreprinderi ? În acest sens, demnă de relevat este experiența uzinei „Tractorul"-Brașov, care, plecînd de la constatarea că uzura diferitelor părți componente ale mașinilor diferă de la o etapă la alta, în funcție de o multitudine de factori, a introdus **metoda de planificare controlată a reparațiilor,** ca o variantă superioară a sistemului de reparații preventiv planificate, folosit în alte uzine constructoare de mașini. Aici, în urma controlului planificat al stării utilajului, se constată uzura fiecărei piese componente și se determină volumul lucrărilor de reparații, efectuîndu-se corective programării inițiale. Pe această bază se întocmesc nomenclatoare speciale cu piesele componente ale mașinilor, pe categorii de uzură, care se preiau de către grupele de pregătire anticipată, specializate în reparații capitale. În acest fel, se asigură toate condițiile necesare reparațiilor, micșorîndu-se la minimum perioada imobilizării utilajelor.

La scurtarea duratei reparațiilor contribuie, în mare măsură, **introducerea sistemelor de reparații rapide.** În uzina brașoveană, aplicarea studiilor elaborate în cadrul acțiunii de organizare științifică a producției a reliefat eficacitatea **sistemului de pregătire a reparațiilor pe bază de subansamble.** De pildă, utilizarea pieselor de schimb și a subansamblelor mici și mari pentru reparația capitală a unei mașini de format tip 25¢ a redus durata de execuție a reparației de la 25 de zile la 13 zile. **Timpul economisit se concretizează într-un spor de producție de 108 tone de piese turnate.** Tot la această uzină se aplică și o altă metodă eficientă de accelerare a execuției reparațiilor, care constă în **înlocuirea (schimbul) de agregate sau subansamble,** ce se pregătesc anticipat și care se află în stocul de utilaje de schimb. Astfel, executarea anticipată a glisierelor și a elementelor de comandă pentru prese de 250 de tone a permis reducerea timpului de execuție a reparației capitale de la 30 de zile la 10 zile. În cele 20 de zile cîștigate s-a realizat un spor de producție de 590 000 de lei.

★

Îndeplinirea sarcinilor sporite ce revin întreprinderilor industriale în 1970 și în perioada viitorului cincinal impune să se ia măsuri hotărîte pentru a se asigura folosirea din plin a fondului de timp și a capacității mașinilor, utilajelor și instalațiilor, valorificarea cu rezultate maxime a rezervelor existente în acest domeniu. Aplicarea indicațiilor date de conducerea de partid în acest sens — care trebuie să preocupe permanent întreprinderile, centralele industriale, grupurile de întreprinderi, combinatele și forurile ministerelor de resort — este de cea mai mare actualitate. Aceasta va trebui să determine o creștere substanțială a producției industriale și a productivității muncii în anul viitor, să se materializeze în cote sporite de venit net, de acumulări bănești la 1 000 de lei fonduri fixe, astfel ca rentabilitatea să se ridice cît mai mult la nivelul dotării tehnice și al posibilităților pe care le oferă organizarea științifică a producției și a muncii.

1870 — 1970

CENTENARUL NAȘTERII LUI VLADIMIR ILICI LENIN

UN DRUM CARE A DEVENIT ISTORIE

Reportaj de Adrian PRODAN

Lidia Petrovna Parviainen, soția bolșevicului finlandez care-n noaptea de 24 spre 25 octombrie 1917 (stil vechi) l-a însoțit pe Lenin de la locuința sa conspirativă la institutul „Smolnîi", cartierul general al revoluției, trăiește și azi. Ea ne-a primit cu multă amabilitate în vizită, în locuința ei din Leningrad. Povestește despre Lenin cu multă însuflețire, prezentîndu-ne cîteva evenimente pe care — ține să precizeze — le ține foarte bine minte și acum, după 52 de ani de la consumarea lor.

— În 1917, la sfîrșitul verii, împreună cu soțul meu, Eino Abramovici Rahia, și cu alți tovarăși l-am ajutat pe Lenin să treacă clandestin în Finlanda. Coliba, astăzi celebră, de lîngă lacul Razliv, care-l adăpostise pe Vladimir Ilici timp de o lună — și de unde, între altele, reușise să conducă, practic, Congresul al VI-lea al partidului bolșevic, intrunit în semilegalitate la Petrograd — devenise mult prea nesigură, mai ales că Kerenski promitea premii peste premii pentru prinderea lui. S-a chibzuit minuțios și s-a procedat cu multă băgare de seamă.

Lenin și-a părăsit ascunzătoarea în 8 august, seara tîrziu, îndreptîndu-se mai întîi, împreună cu trei tovarăși, între care și Eino, spre cea mai apropiată stație de cale ferată. Eu îi așteptam neliniștită, în stația Udelnaia, unde Lenin și Eino au ajuns într-un tîrziu cu bine, dar după multe peripeții. Pe Lenin nici nu l-am recunoscut, atît de bine era deghizat. L-am condus să-și petreacă noaptea în casa unui muncitor finlandez. A doua zi a plecat cu trenul spre Finlanda, ca „fochist". La punctul de frontieră Beloostrov, unde se făcea verificarea actelor, mecanicul Gugo Ialava, un om de încredere, extrem de experimentat, l-a scutit pe Lenin — care, pentru orice eventualitate, avea pregătite acte „în regulă" — de orice emoții : a desprins locomotiva de tren și a plecat, vezi doamne, să la apă. S-a reintors și a atașat vagoanele abia în clipa plecării, sustrăgîndu-se astfel controlului. Lenin a ajuns apoi în satul Ialcala (azi Ilicevo) și s-a instalat în casa părinților mei, unde avea liniște și putea lucra în voie. Cînd nu scria, îl ajuta pe tatăl meu să are sau să cosească iarba, culegea ciuperci din pădure, se scălda, se plimba cu barca, pescuia. Îl însoțeau de obicei frățiorii mei, de care era foarte atașat.

După puțin timp, a plecat la Helsinki, iar la 7 octombrie, însoțit de Eino Rahia, a sosit, din nou, tot ilegal, la Petrograd.

— Poate vă amintiți ceva, Lidia Petrovna, despre modul în care a ajuns Lenin la Smolnîi.

— În octombrie, la Petrograd, lucrurile au început să se precipite. Partidul se pregătea de luptă în mod temeinic. Dar nici forțele contrarevoluționare nu pierdeau vremea... Orașul era ca un cazan gata să dea în clocot. Lenin insista ca insurecția armată să înceapă înainte de deschiderea lucrărilor Congresului al II-lea al sovietelor, fixat pentru 25 octombrie. Conform propunerii sale, la 24 octombrie, în zori, detașamente de soldați și ale Gărzii roșii au organizat paza institutului Smolnîi, unde se afla statul major al insurecției. În acest timp, Lenin se afla în locuința sa conspirativă din oraș. Cînd a primit vestea că guvernul intenționează să ridice podurile de peste Neva, pentru a separa astfel forțele revoluționare, a cerut imediat Comitetului Central, printr-un bilet, permisiunea să vină la Smolnîi. Nu i s-a acordat. Atunci a întocmit o scrisoare în care arăta că totul atîrnă de un fir de păr, că guvernul trebuia să fie arestat imediat și cu orice preț.

Apoi a plecat la Smolnîi, fără să mai aștepte răspuns. A lăsat un bilețel care se păstrează și azi în casa memorială înființată în acea ultimă locuință conspirativă a lui Lenin : „Am plecat acolo unde n-ați vrut să mă duc. La revedere". Bilețelul era semnat „Ilici". Era pentru prima dată că Lenin se folosea de numele său adevărat și nu de cel conspirativ. Însemna că era absolut sigur de reușita revoluției.

Cînd, în aceeași noapte, soțul meu, care fusese atașat pe lîngă Lenin ca agent de legătură, s-a înapoiat acasă, am aflat de la el că totul a mers bine : seara tîrziu, la 10, porniseră amîndoi spre Smolnîi. Îmbrăcat într-un palton vechi, cu șapca trasă pe ochi și cu capul înfășurat într-un fular, nu l-a recunoscut nimeni pe străzile care mișunau de patrule de cazaci și lunkeri și astfel cei doi s-au putut strecura în clădire... De-aici încolo — știți ce-a urmat.

Gazdele noastre ne-au propus, în continuare, să parcurgem și noi, pas cu pas, ultimul itinerar străbătut în condiții de ilegalitate de Lenin, acum 52 de ani. Iată-ne, așadar, în strada Serdobolskaia 1, din cartierul nordic Viborg al Leningradului. Apartamentul de la etajul 4 — azi casă memorială — a rămas așa cum arăta și pe vremea cînd l-a găzduit, de la 7 la 24 octombrie 1917, pe Lenin. În cele trei camere — destul de puține obiecte : un mobilier simplu, compus din 3—4 piese, biblioteca, nu prea mare, dar tixită cu cărți. Lenin a locuit în ultima dintre încăperi, în cea din fund. Ni se spune că, dîndu-și seama, atunci cînd a vizitat pentru prima dată locuința, că nu are decît o singură intrare, Lenin ezita să se stabilească aici. S-a apropiat însă de o fereastră, a deschis-o, s-a uitat afară și zărind alături burlanul solid, care-i oferea, totuși, în caz de primejdie, o posibilitate de scăpare, s-a hotărît într-o clipă să se mute aici.

Smolnîi. Punctul terminus al „reconstituirii" noastre. Cînd, în acea noapte istorică, Lenin a ajuns aici, clădirea era cuprinsă de freamăt și de un tumult de nedescris; doar aci era statul major al revoluției, sediul Comitetului militar revoluționar. Da, în seara zilei, de 26 octombrie (8 noiembrie) 1917, în această imensă sală de conferințe a răsunat, în prezența sutelor de muncitori, țărani, soldați și matrozi, delegați la cel de-al II-lea Congres general al Sovietelor din Rusia, vocea caldă și hotărîtă a lui Lenin, care a prezentat Raportul asupra păcii și proiectul celebrului Decret asupra păcii.

Începînd din 7 noiembrie 1917, o modestă încăpere din Smolnîi l-a servit lui Lenin, pentru cîteva luni, drept locuință. La ieșirea din micromuzeul organizat în această încăpere, ne atrage atenția un portret al lui Lenin datorat pictorului V. I. Ismailovici. O acuarelă de 20 pe 25 de centimetri. Se remarcă lipsa oricărei ostentații. Și ochii : deși redați într-una dintre cele mai puțin pretențioase tehnici, pe o hîrtie oarecare, sînt pur și simplu fascinanți, sclipitori. Dedesubt — o semnătură în tuș. A lui Lenin. Și data : 31 ianuarie 1918.

— După multe insistențe, Lenin a primit în cabinetul său cîțiva pictori — ne spune o colegă sovietică transformată ad-hoo în ghid. În timp ce lucra, fiecare dintre ei i-a făcut cîte un portret. La sfîrșit, Lenin le-a privit pe toate foarte atent, apoi a arătat unul spunînd : „În acesta mă recunosc". Și l-a semnat. În iureșul evenimentelor, lucrarea s-a pierdut. A fost regăsită abia cu prilejul editării operelor sale complete...

...Viborg—Smolnîi. Un itinerar istoric, ultimul drum parcurs în ilegalitate de către Vladimir Ilici Lenin. La capătul lui, după cîteva ore doar, avea să se declanșeze, în toată măreția ei, Revoluția Socialistă din Octombrie, acel eveniment care a zguduit lumea din temelii, deschizînd era trecerii de la capitalism la socialism.

tv

17,00 — Consultații pentru elevi. Limba română (clasa a XII-a). Tema : George Călinescu. Prezintă prof. Vladimir Dogaru.
17,30 — Chimie (clasa a IX-a). Tema : Legături chimice. Prezintă prof. Marieta Sava.
18,00 — Lumea copiilor : Bică și Rică la Televiziune. Filmul de desene animate „Pompierul și Felicitas" — episodul II.
18,30 — Ancheta economică : La ora 5,00 pe... „Calea laptelui" (în aceleași condiții, producții diferite de lapte).
19,00 — Telejurnalul de seară.
19,20 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto.
19,30 — Mai aveți o întrebare ? Emisiune de cultură științifică. „Ce se știe pînă acum despre cancer ?". Vor răspunde la întrebările telespectatorilor : prof. dr. docent Octav Costăchel, conf. dr. Ioan Chiricuță, prof dr docent Nicolae Cajal, prof. dr. docent Ioan Birzu. Prezentator : Ion Petru
20,30 — Filmul artistic „Mica romanță de vară".
21,40 — Reflector — telefoileton cotidian.
21,50 — Muzică pe 16 mm : Pia Colombo.
22.05 — Cadran — emisiune de actualitate internațională.
22,35 — Seară de balet : „Francesca da Rimini" — muzica de P. I. Ceaikovski. Dansează : Rodica Simion, Dan Moise și Adrian Gheorghiu.
23.00 — Telejurnalul de noapte.

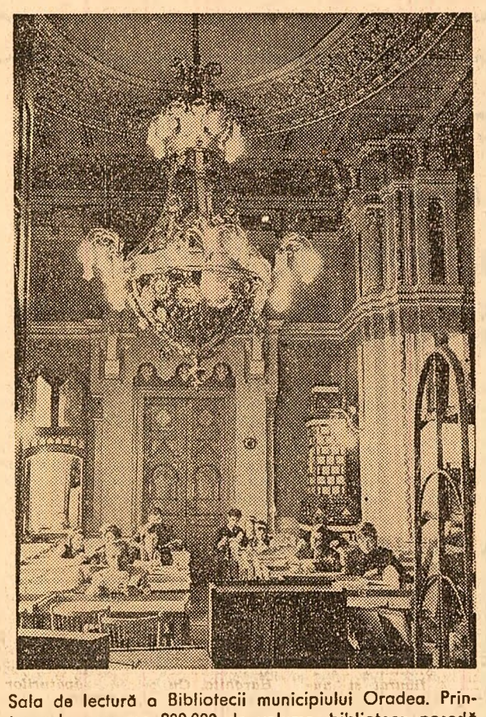

Sala de lectură a Bibliotecii municipiului Oradea. Printre cele aproape 300 000 de volume, biblioteca posedă și un număr de cărți rare de o deosebită importanță

Foto : Agerpres

cinema

● **Vă place Brahms ?** : PATRIA — 9 ; 12 ; 15 ; 18 ; 21, FAVORIT — 10 ; 13 ; 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **Operațiunea Lady Chaplin** : REPUBLICA — 8,45 ; 11,15 ; 13,45 ; 16,15 ; 18,45 ; 21,15, BUCUREȘTI — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16,30 ; 18,45 ; 21, MELODIA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45.
● **Jocul care ucide** : SALA PALATULUI — 17,15 (seria de bilete — 3077) ; 20,15 (seria de bilete — 3089), LUCEAFĂRUL — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,45, FESTIVAL — 8,45 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21.
● **Blow-up** : CAPITOL — 9,45 ; 12,30 ; 16 ; 20,45, CINEMATECA (în sala cinematografului Union) — 9,45 ; 12 ; 14.
● **Să trăim pînă luni** : CAPITOL — 18,30.
● **Cînd se aud clopotele** : VICTORIA — 9 ; 11,15 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45.
● **Frații Karamazov** : CENTRAL — 10 ; 14,45 ; 19.
● **Noile aventuri ale răzbunătorilor** : LUMINA — 8,45—16,15 în continuare ; 18,30 ; 20,45, FLOREASCA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30.
● **Program pentru copii** : DOINA — 9 ; 10.
● **Corabia nebunilor** : DOINA — 11,15 ; 14,15 ; 17,15 ; 20,15, DACIA — 8—19,45 în continuare.
● **Mondo cane** : TIMPURI NOI — 9—19 în continuare.
● **Femeia îndărătnică** : FEROVIAR — 9 ; 12 ; 15 ; 17,45 ; 20,30, EXCELSIOR — 9,30 ; 12 ; 15,30 ; 18 ; 20,30, GLORIA — 12 ; 15 ; 18 ; 20,30.
● **Beru și comisarul San Antonio** : GRIVIȚA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, GIULEȘTI — 15,30 ; 18 ; 20,30, AURORA — 9,30 ; 11,30 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30.
● **Soarele vagabonzilor** : ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15,15 ; 17,45 ; 20.
● **Testamentul doctorului Mabuse** : BUCEGI — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15 ; 18,15 ; 20,30.
● **Omul momentului** : UNIREA — 15,30 ; 18.
● **Noaptea** : UNIREA — 20,15.
● **Lupii albi** : LIRA — 15,30 ; 18, VITAN — 15,30 ; 18 ; 20,30 ; MOȘILOR — 15,30.
● **Răni vechi** : MOȘILOR — 18 ; 20,30.
● **Cît timp ești sănătos** : LIRA — 20,15.
● **Război și pace** (serille III și IV) : DRUMUL SĂRII — 15,30 ; 19.
● **Morții rămîn tineri** : POPULAR — 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **Căldura** : COTROCENI — 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **Viridiana** : BUZEȘTI — 15,30 ; 18 ; 20,15.
● **Căsătorie din interes** : PACEA — 15,45 ; 18 ; 20,15.
● **La nord prin nord-vest** : VOLGA — 10—16 în continuare ; 19,30.
● **Tigrul** : VIITORUL — 15,30 ; 18.
● **Totul de vînzare** : VIITORUL — 20.30.
● **Baltagul** : MIORIȚA — 9,30 ; 12 ; 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **Omul care valora miliarde** : MUNCA — 16 ; 18 ; 20.
● **Angelica și sultanul** : CRÎNGAȘI — 15,30 ; 18 ; 20,15, FERENTARI — 15,30 ; 18 ; 20,15.
● **Mai periculoase decît bărbații** : TOMIS — 9,30—15,30 în continuare ; 18 ; 20,15.
● **Stelele din Eger** : FLACĂRA — 15,30 ; 19, PROGRESUL — 15,30 ; 19.
● **Păpușa** : ARTA — 10—16 în continuare ; 19,30.
● **În împărăția leului de argint** : MODERN — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, FLAMURA — 9 ; 11,15 ; 16 ; 18,15 ; 20,30.
● **Sherlock Holmes** : RAHOVA — 15,30 ; 18.
● **Oameni împietriți** : RAHOVA — 20,15.
● **Moartea unui birocrat** : COSMOS — 15,30 ; 18 ; 20,15.

Din adîncul tradiției literare românești spre universalitate

Dan ZAMFIRESCU

Discuțiile tot mai vii care se poartă în ultimii ani în jurul problemelor criticii lasă să se întrevadă permanența unor teme și, implicit, existența unor chestiuni nerezolvate. Se discută condiția criticii, a criticului în momentul actual, se formulează unele doleanțe de breaslă, se schițează chiar incercări de „autocritică a criticii". Fenomenul este cît se poate de pozitiv și face parte dintr-un proces general de dezvoltare a culturii românești pe linia marilor sale tradiții și totodată pe coordonatele unei actualități de multiple posibilități.

Ceea ce *se observă* însă, uneori, în aceste discuții este *o anumită neglijare a perspectivei istorice, o închidere în orizontul imediat al actualității literare* și, de aici, neputința de a evita impresia de măcinare în vid, de discuție nefinalizată, în care se afirmă tot felul de idei, lipsite de posibilitatea de a se aduna în jurul unui nucleu, de a *acționa* realmente în conformitate cu înseși principiile și doleanțele formulate. Fiindcă ceea ce lipsește unor critici de azi este — după opinia mea — acea comuniune intimă cu „inaintarea organică după legi proprii" a culturii române pe care o reprezintă, comuniune care dă, după afirmația lui G. Călinescu, pe autenticul critic, de autoritate și eficiență. Noi cerem criticilor să ne spună ce este, ce vrea și încotro se îndreaptă cultura română de azi, dar avem impresia că ei înșiși nu au aflat încă cele mai precise răspunsuri cu privire la toate aceste întrebări. De aici explicația absenței unei autoritare *critici directoare*, înțeleasă nu ca o critică administrativă, ci ca un principiu catalizator, ca o forță reală, în stare nu numai să discearnă valorile, dar și să le deschidă drumul, să le înlesnească autodefinirea și realizarea deplină, să le impună conștiinței publice. Avem excelenți cronicari literari, de gust, de sensibilitate și nu o dată de foarte largă cultură universală. Nu se simte însă, din păcate, acționînd azi în cîmpul criticii românești autoritatea acelui spirit critic al cărui ultimi reprezentanți de mare anvergură au fost Călinescu și Vianu. Nu se simte, adică, acel critic stăpîn pe datele fundamentale ale evoluției culturii țării *sale*, capabil să formuleze imperativele unui moment în perspectiva întregii durate și în perspectiva unei evoluții viitoare pe care o presimte și o promovează. Marea influență a unui Titu Maiorescu, Gherea, Iorga, Ibrăileanu, Lovinescu, G. Călinescu își are secretul tocmai în această *capacitate de a defini cu rigoare rădăcinile, precum și perspectiva evoluției culturii poporului lor.* Ar fi o iluzie din cele mai neavenite convingerea că un critic se poate dispensa de cunoașterea aprofundată a istoriei și culturii țării sale, de perceperea ritmului interior de creștere a acestei culturi, că se poate dispensa de meditația asupra destinelor trecute, prezente și viitoare ale societății românești în ansamblu, din care fenomenul literar este doar o parte integrantă. Nu e o întîmplare că cele mai mari nume ale criticii de „actualitate" din mai toate țările aparțin unor oameni care au lăsat opere fundamentale în domeniul istoriei, al sociologiei, al istoriei literare, care au gîndit profund asupra tuturor aspectelor realității în care acționau : Sainte-Beuve, Taine și Thibaudet în Franța, De Sanctis, Croce în Italia, Herder, Lessing în Germania, Bielinski în Rusia. La noi, Titu Maiorescu, Gherea, Ibrăileanu, Iorga, Lovinescu, Călinescu sînt autori ai unor lucrări importante de istorie, sociologie, istorie literară. O „critică directoare" este posibilă cu condiția cunoașterii adînci a culturii tale. Temeritatea numirii esenței fenomenului literar actual nu ți-o poți îngădui decît sprijinindu-te pe importante contribuții aduse în domeniul analizei literaturii, contribuții ce depășesc sfera actualității imediate.

puncte de vedere

Poate că datoria fundamentală care stă în fața criticii actuale este tocmai depășirea fazei cronicii literare înspre critica propriu-zisă, în definiția ei maioresciană, lovinesciană sau călinesciană, în fond una și aceeași în esență. Adică înspre critica de *orientare* generală a fenomenului cultural și de *acțiune* pentru biruința unor idei, unor idealuri și unei concepții despre viitorul culturii românești în așa fel încît aceasta să ducă la promovarea unei literaturi de valoare, aparținînd intim spiritului major al culturii noastre, semnificînd realitățile de azi și de mîine ale societății socialiste. Cei care nu înțeleg imanența criticii directoare, pretextînd că această formulă ar putea fi pindită de pericolul criticii administrative, criticii „monitor", nu aduc nici un folos literaturii, în ciuda bunelor lor intenții. „Critica directoare" este o tradiție fundamentală a culturii românești, de la *Dacia literară* și pînă la opera de uriaș erou și salutară eficiență întreprinsă de G. Călinescu în coloanele *Contemporanului* la „Cronica optimistului". Cînd se va scrie istoria culturii românești din ultimii 25 de ani, se va constata că această „Cronică a optimistului" călinesciană a fost tot atît de importantă — în strategica ei fărîmițare săptămînală — pentru destinele și respirația intelectuală a acestei culturi, pe cît au fost, la vremea lor, și în contextul istoric respectiv, *Prefața la Dacia literară*, *Cercetarea critică asupra poeziei române* sau criticile lovinesciene. Și va fi rinduit G. Călinescu între cei mai mari „directori de conștiință" ai națiunii și culturii țării sale, alături de Kogălniceanu, de Maiorescu și de Iorga.

A lua act însă, azi, de durata istoriei și culturii naționale înseamnă pentru critică, implicit, a lua act de imperativul așezării personalității noastre intelectuale pe temeliile realităților profunde ale țării. Sîntem prea mult obsedați de „sincronizare" (cum remarca foarte just profesorul Șerban Cioculescu) și uităm din această cauză că, acum, excesiva sincronizare este un fenomen *regresiv*. Căci dacă la începuturile culturii noastre, în plină dominație a rînduielilor feudale, simpla copiere a lui Voltaire, Lamartine sau Hugo era un act revoluționar de eliberare intelectuală, acum, în 1969, a trăi într-o Românie socialistă independentă și a te nevoi să aduci în cuprinsul culturii ei climatul și manifestările de extremă criză ale unei orînduiri ce se găsește istoricește pe o treaptă anterioară experienței noastre este un act, conștient sau inconștient, de diminuare a posibilităților prezente și viitoare ale geniului creator național. Scriitorului român de azi i se cere nu să devină dublura omologilor săi din alte țări, ci i se cer curajul, inteligența și forța talentului de a angaja, cu orice preț, bătălia pentru edificarea acelei societăți superioare la care întreg universul aspiră — societatea socialistă. I se cere să devină o conștiință lucidă a lumii contemporane, dînd răspunsuri clare, de la meridianul nostru, experiențelor, aspirațiilor și problemelor ce frămîntă lumea contemporană de pretutindeni și, în primul rînd, problemelor lumii noastre, realităților dinamice ale țării noastre ce se construiește pe sine într-un efort unanim al poporului întreg. Nu vom fi nimic prin exploatarea pitorescului, a ineditului de peisaj, cu atît mai mult prin imitație. Un efort lucid și tenace de smulgere totală din imitație și obscuritate, din pustiul de idei și beția de cuvinte încifrate, efortul de a ne plasa pe orbita marilor probleme ale țării, de a duce în lume mesajul ei, este însăși condiția vitorului culturii românești. Critica trebuie să proclame, să tonifice, să sprijine acest efort, să fie ea însăși o parte din el. Altfel, va fi incriminată, alături de toate efemerele glorii proclamate de ea, în procesul pe care urmașii ni-l vor face pentru că a ratat o mare ocazie de a cuceri culturii române acea autentică universalitate la care au aspirat, și pentru care ne-au pregătit drumul, generație de generație, cei dinaintea noastră.

teatre

● **Filarmonica de stat „George Enescu" (la Ateneul Român)** : Concert simfonic — 20. Dirijor : Emanuel Elenescu. Solist : Mihai Constantinescu.
● **Opera Română** : Seară Bartók — Stravinski — 19,30.
● **Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Studio)** : Părinții teribili — 19,30.
● **Teatrul de comedie** : Dispariția lui Galy Gay — 20.
● **Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din Bd. Schitu Măgureanu)** : Un tramvai numit dorință — 20.
● **Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru)** : Vijelie în crengile de sassafras — 19,30 ; (sala Studio) : Enigmatica doamnă „M" — 20.
● **Teatrul Mic** : Ofițerul recrutor — 20.
● **Teatrul Giulești** : Ulise și coincidențele — 19,30.
● **Teatrul „Ion Creangă"** : Mușchetarii... măgăriei sale — 16.
● **Studioul I.A.T.C. „I. L. Caragiale"** : Astă seară se improvizează — 20.
● **Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei)** : Papuciada — 17.
● **Teatrul satiric muzical „C. Tănase" (sala Savoy)** : Varietăți '69 — 19,30 ; (sala din Calea Victoriei nr. 174) : Femei, femei, femei — 18.
● **Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu" Mănevrele** — 19,30.

REALITATEA CULTURALĂ DE DINCOLO DE DECORURI

PROIECTELE PREA GENERALE ȘI GRANDOMANIA DIMINUEAZĂ VALOAREA EDUCATIVĂ A ACTIVITĂȚII UNOR INSTITUȚII CULTURALE DIN JUDEȚE

Nu intenționăm, aici, să facem teoria planului de muncă model, căci lucrurile ni se par foarte limpezi. Ca oricare întreprindere, și organele culturale au întocmite programe de activitate lunare, trimestriale, anuale. A pleda pentru necesitatea respectării lor ni se pare, de asemenea, o operațiune inutilă, îndeplinirea planurilor fiind, oricînd și oriunde, o obligație subînțeleasă. Iată de ce am intrat direct în miezul problemei și, față în față cu planurile de activitate ale comitetelor județene pentru cultură și artă, ale Caselor creației populare, am adresat tuturor o unică întrebare :

— Ce v-ați propus pentru 1969 și, mai ales, ce ați realizat pînă în prezent ?

Dacă ar fi să consemnăm toate răspunsurile primite ar trebui să încredințăm tiparului o listă bogată, extrem de variată. Dar, de această dată ne-a interesat, în primul rînd, o confruntare amănunțită a proiectelor culturale formulate cu 12 luni în urmă și a stadiului îndeplinirii lor. Și dacă, după cum arătam lista realizărilor e substanțială, nu e mai puțin adevărat că o bună parte din planuri au rămas fără acoperire în fapte. Cauze obiective ? Greutăți organizatorice ? Cîte puțin din fiecare dar, mai ales, o greșită concepție asupra modului de întocmire a ceea ce ar trebui să constituie „busola" activității de fiecare zi a organelor culturale. Precizăm, de la bun început : *este vorba despre o neîndeplinire a unor obligații asumate, dar, și mai grav, despre o aparentă realizare a sarcinilor, neadevăr facilitat de modul formal cum este concepută activitatea.* Vom examina, întîi, această ultimă situație.

Principala lacună a majorității planurilor de activitate o constituie tonul lor general, de înșiruire a unor principii unanim cunoscute, unanim acceptate, oricînd valabile, acum... ca și cu cîțiva ani în urmă. Ni se va replica : „Este normal ca un plan de muncă anual să cuprindă, în primul rînd, principiile generale ale activității, orientarea sa" Sîntem de acord. Dar aceste principii generale, pentru a prinde viață, trebuie să îmbrace haina unor măsuri concrete prevăzute detaliat. Ce se întîmplă însă în realitate ? Iată cîteva spicuiri din planul de activitate pe trimestrul IV al Comitetului județean pentru cultură și artă Vaslui :

„Se va continua acțiunea de informare și documentare a cetățenilor cu problemele cele mai actuale din domeniul științei și economiei".

„Se va continua și intensifica activitatea de răspîndire a cunoștințelor cultural-științifice prin organizarea întîlnirilor oamenilor muncii cu brigăzi științifice și lectori..."

Aceste recomandări șablon, formulate identic cu ani în urmă, prin modul cum sînt prezentate pot constitui sursa principală a neîndeplinirii obligațiilor asumate. Cît de stimulator poate fi un program de acțiune care prevede : „vom îmbunătăți..., vom spori...", dar care nu specifică ce anume trebuie făcut, de unde ne apucăm de treabă, care este ordinea urgenței ? Este simplu să-ți propui (așa cum procedează planurile consultate la Focșani și Vaslui) îndrumarea artiștilor amatori din județ. Dar „a îndruma" poate să însemne : cursuri scurte cu instructorii, consfătuiri, asistență de specialitate la formații, participare la repetiții, vizionare de spectacole convorbiri cu instructorii etc. etc. Asupra cărora dintre aceste forme și-au oprit atenția organizatorii ? Din nou indicațiile concrete sînt ocolite, și eventualele întrebări ale celor care transpun în fapt planul rămîn fără răspuns

Se ajunge astfel — și fenomenul poate fi cel mai bine remarcat la căminele culturale și la casele de cultură — la un adevărat fetiș al planului de muncă, cu formulări copiate întocmai de la un sezon la altul, de la un an la altul, cu o existență formală, numai ca o justificare în fața eventualelor organe în control. Să ne oprim, de pildă, atenția asupra uneia dintre cele mai importante sarcini care stau în fața organelor culturale din întreaga țară : educația patriotică, moral cetățenească a tinerei generații. La Vaslui, planul de muncă al comitetului județean pentru cultură și artă prevede :

„Educația patriotică a tineretului și a celorlalte categorii de cetățeni se va realiza prin organizarea unor concursuri, seri literare, ioi ale tineretului, excursii". Atît și nimic mai mult. Concret, despre ce anume este vorba ? Cine și unde le organizează ? Cui sînt dedicate ? Pe cine vom invita ? Nimeni nu știe nimic. Aceleași fraze cu care vechile organe culturale regionale își „ornau" rapoartele, aceleași rezultate. Am căutat să aflăm ce manifestări pentru tineret s-au organizat la Vaslui în ultimul an. Extrem de puține. În afară de aceasta, neprevăzîndu-se răspunderi precise, nominale, date ferme, acțiunile județene de această natură au fost cu totul și cu totul inconsistente, nereușind să se impună în nici un fel conștiinței celor cărora li se adresau.

Să răsfoim, în continuare, planurile de muncă ale instituțiilor culturale județene. După cum spuneam, o a doua obiecție care li se poate aduce este că o bună parte dintre proiectele ambițioase inițiale sînt abandonate pe parcurs. Și aceasta din mai multe motive. În primul rînd, este vorba de o **tendință generală de a organiza manifestări artistice grandioase, spectaculoase, cu ecou republican, neglijîndu-se în schimb celelalte acțiuni locale.** Atîta vreme cît eforturile sînt investite într-o direcție care, după toate probabilitățile, „va face vilvă pînă la București", treaba merge ca pe roate. Altfel, însă... În planul de muncă anual al Casei creației populare din județul Vrancea se prevăzuse organizarea unui ansamblu folcloric județean, care să participe la Festivalul internațional de folclor „România '69" Se aprecia că lucrul este perfect realizabil Iată însă că s-a hotărît ca țara noastră să fie reprezentată la Festival de formațiile artistice ale județelor Sibiu și Brașov. Din acest moment, soarta ansamblului din Focșani a fost pecetluită. Deși localnicii așteptau de atîta vreme înființarea unei echipe artistice proprii, deși toți erau de acord că un ansamblu folcloric vrîncean este cu adevărat necesar aici, acțiunea a fost abandonată pentru simplul motiv că nu mai avea un caracter republican.

Avem de-a face, în astfel de cazuri, cu un fel de „cîntar" invizibil în care, după criteriile arbitrare amintite, se hotărăște soarta diverselor inițiative. Evident, o asemenea optică nu poate conduce decît la formalism. Iată un exemplu tipic : la Casa creației populare a municipiului București planul de muncă prevedea întocmirea unor situații statistice necesare mișcării de amatori. Ele cuprind formațiile înscrise la ultimul concurs republican al amatorilor, zilele de spectacol și alte amănunte de această natură. Nu se poate spune că datele nu au avut utilitatea lor, dar o utilitate de moment, mărunt organizatorică. Dacă este vorba de statistici în cultură, ne-am fi așteptat să găsim cu totul altceva. Am întrebat, de pildă, dacă există o evidență precisă a artiștilor amatori bucureșteni, a instructorilor artistici absolvenți ai Școlii populare de artă. Răspunsul a fost că o astfel de statistică lipsește, dar că ei sînt cunoscuți. Am făcut o probă. Ne-am notat ultima promoție a secției de teatru (actorie și regie) a Școlii populare de artă din Capitală și am rugat să ni se spună unde activează fiecare absolvent în parte. Din 32 de absolvenți, doar soarta a doi dintre ei era cunoscută exact. Așadar, statul cheltuiește sute de mii de lei cu aceste școli, pentru a pune la dispoziția așezămintelor culturale artiști și instructori cît mai bine pregătiți, iar Casa creației populare, instituția care ar trebui în primul rînd să vegheze ca întreg acest potențial artistic — în care s-au investit atîta muncă și bani — să-și valorifice aptitudinile, ridică din umeri neștiutoare. Și în acest caz a fost preferată realizarea unei acțiuni mult mai puțin importante, dar cu ecou republican (desigur, primul lucru care sare în ochi este numărul formațiilor înscrise la concurs: deci o astfel de statistică este... indispensabilă) decît o investigație migăloasă, pe moment fără rezultate spectaculoase.

Și ar mai fi încă o cauză a nerealizării integrale a proiectelor culturale județene. În ambiția lor de a se impune cît mai repede, cît mai spectaculos în viața spirituală a țării (lucru îmbucurător, pe care îl salutăm cu căldură) indeosebi noile județe își propun acțiuni care de care mai frumoase, mai inedite. Numai că, toate la un loc, conduc la o adevărată inflație de manifestări care depășesc posibilitățile organizatorice locale. Și în acest moment începe trierea lor după criteriile pe care le-am analizat mai sus. Am întocmit, pentru a oferi un singur exemplu, o scurtă listă cu proiecte pentru 1969, nerealizate de Casa creației populare a județului Vrancea. În ea figurează o sărbătoare a formațiilor de fluieraș la Paltin, o sesiune de comunicări științifice privind folclorul și etnografia vrînceană, un concurs de creație literară pentru texte de brigadă și montaje, editarea unui buletin informativ cu materiale de îndrumare metodică din activitatea amatorilor, organizarea a două tabere de vară pentru creatorii de artă populară din județ și a trei tabere similare pentru directorii de cămine culturale și de case de cultură urmărind realizarea unui schimb de experiență pe probleme de strictă specialitate etc.

Am amintit toate acestea acum, la început de iarnă, deoarece în prezent toate instituțiile culturale județene lucrează la planurile de muncă pentru 1970. Credem că experiența acestui prim an întreg de activitate va fi un bun sfătuitor. Cunoscutul proverb „toamna se numără bobocii" poate constitui, în acest caz, punctul de plecare pentru o retrospectivă critică a activității și o reevaluare a metodelor folosite

Radu CONSTANTINESCU

SOSIREA ÎN CAPITALĂ A UNEI DELEGAȚII DE PARTID ȘI DE STAT A REPUBLICII DEMOCRATE VIETNAM

La invitația C.C. al P.C.R., a sosit în Capitală delegația de partid și de stat a Republicii Democrate Vietnam, condusă de tovarășul Hoang Van Hoan, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreședintele Comitetului Permanent al Adunării Naționale a R. D. Vietnam, care a participat la festivitățile ce au avut loc la Tirana cu prilejul celei de-a XXV-a aniversări a eliberării Albaniei.

La aeroport, oaspeții au fost salutați de tovarășii Gheorghe Rădulescu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și Nicolae Ionescu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

Au fost prezenți Ho Tu Truc, însărcinat cu afaceri ad-interim al Republicii Democrate Vietnam, și Nguyen Duc Van, ambasadorul Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud în Republica Socialistă România, precum și membri ai celor două ambasade.

Erau de față Iosif Pogace, ambasadorul R. P. Albania, și Sandor Argyelan, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. P. Ungare la București.

O DELEGAȚIE A CONSILIULUI NAȚIONAL AL FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE A PLECAT LA BUDAPESTA

Joi seara a plecat la Budapesta o delegație a Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, care, la invitația Consiliului Național al Frontului Patriotic Popular Maghiar, va face o vizită în Republica Populară Ungară, pentru schimb de experiență.

Delegația este formată din tovarășii Vasile Potop, secretar al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, șeful delegației, Szilagyi Deziderlu, membru al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, și Constantin Dumitrescu, secretar al Consiliului municipal București al Frontului Unității Socialiste.

Delegația a fost condusă de Stelian Ionescu, membru al Consiliului Național, de activiști ai Frontului Unității Socialiste.

Au fost de față membri ai Ambasadei R.P. Ungare la București.

Cronica zilei

Delegația Ministerului Comerțului Interior al R.P. Bulgaria, condusă de ministrul Peko Takov, care, la invitația Ministerului Comerțului Interior al țării noastre ne-a vizitat țara în vederea semnării protocoalelor privind schimburile directe de mărfuri și colaborarea tehnico-științifică dintre cele două ministere pe anul 1970, a părăsit joi dimineața Capitala. Printre persoanele oficiale prezente la plecare se aflau ministrul comerțului interior, Nicolae Bozdog, precum și Spas Gospodov, ambasadorul Bulgariei la București.

★

Joi dimineața s-a înapoiat de la Moscova Alexandru Boabă, ministrul industriei chimice. Ministrul român a purtat convorbiri privind dezvoltarea în continuare a colaborării și cooperării între industriile chimice din țara noastră și din Uniunea Sovietică.

Delegația Ministerului Sănătății al R.S. Cehoslovace, condusă de dr. Vladimir Plesko, prim-adjunct al ministrului sănătății al R.S. Slovace, care face o vizită în țara noastră, a avut joi dimineața o întrevedere cu dr. Dan Enăchescu, ministrul sănătății. La convorbiri au participat membri ai conducerii Ministerului Sănătății, precum și Anton Kamenicky, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.S. Cehoslovace la București.

★

Joi a sosit în Capitală delegația Ligii iugoslave pentru pace, independență și egalitate în drepturi a popoarelor, formată din Nikola Vuianovici, președintele ligii, și Mara Rupena-Osolnik, membru al Prezidiului ligii, care ne vizitează țara la invitația Comitetului național pentru apărarea păcii.

(Agerpres)

A APĂRUT REVISTA

„MAGAZIN ISTORIC"

nr. 12/1969

Numărul pe luna decembrie se deschide cu articolul **„Fișă de istorie politică: Țebea — 6 decembrie 1935"** semnat de GH. I. IONIȚĂ. În continuare sînt publicate articolele: **„Cifre despre războaie"** de PETRE IACOB, **„Guvernul demisionează dar rămîne pe loc"** de AL. GH. SAVU, **„Carol al XII-lea — fructele amare ale minjei"** de E. V. TARLE și **„Mai bun n-a fost nici un domn"** de ȘTEFAN ANDREESCU.

În cadrul rubricii **„Interviurile noastre"** sînt consemnate discuțiile purtate de TITU GEORGESCU cu MAURICE BAUMONT și de ELISABETA PETREANU cu RANUCCIO BIANCHI BANDINELLI. Revista mai cuprinde studiile **„In căutarea lui Vlad Țepeș"** de RAYMOND T. MCNALLY și RADU T FLORESCU, **„Din cronica participării României la războiul antihitlerist. — Încă un pas înainte"** de EUGEN BANTEA și OLIVER LUSTIG, **„Averi și vrăjmășii"** de GH. GANE, **„Erele în trecutul omenirii"** de ION IONAȘCU, **„Semnificații istorice ale numelui poporului și țării noastre"** (II) de EUGEN STANESCU, **„O conspirație eșuată"** de A HAMZEA, **„Zavistia de la Pociovalișteа"** de C. CĂZĂNIȘTEANU și MARIN ȘTEFAN și **„Un sol transilvănean la curtea lui Oliver Cromwell"** de L. DEMENY.

În același număr, ION MIELICIOIU semnează un articol dedicat centenarului Academiei Bulgare de Științe și se continuă publicarea **„Memoriilor"** lui W. Churchill. Rubricile **„Panoramic". „Poșta redacției"** și **„Sumarul sumarelor"** închid numărul recent apărut.

În Capitală

Spectacole ale Teatrului dramatic din Brașov

În cadrul turneului pe care-l întreprinde în Capitală, TEATRUL DRAMATIC DIN BRAȘOV prezintă azi și duminică 7 decembrie, ora 19,30, în sala „Comedia" a Teatrului Național „I. L. Caragiale", spectacolul „MICUL INFERN", comedie în trei acte de Mircea Ștefănescu.

Artiștii brașoveni oferă publicului bucureștean posibilitatea să urmărească — în aceeași sală — „CLOPOTE LA ZIDIREA LUMII" — piesă în 2 părți — de Emil Poenaru (sîmbătă, 6 decembrie, ora 19,30); „COLOANA INFINITĂ" — piesă de Angela Plati (duminică, 7 decembrie, ora 10,30) și „GLORIA" — comedie în trei acte de Nicușor Constantinescu (duminică la ora 16).

Biletele s-au pus în vînzare la casa Teatrului Național „I. L. Caragiale".

Măsuța de radio, telefon

Iată o piesă de mobilier a cărei simplă denumire indică funcționalitatea ei precisă: **măsuța de radio, telefon**, realizată în cadrul COMBINATULUI DE EXPLOATARE ȘI INDUSTRIALIZARE A LEMNULUI DIN TÎRGU-JIU. Ea se armonizează cu orice tip de mobilier, în construcția ei intrînd elemente de fag masiv prelucrat prin aburire. Placa superioară, confecționată din plăci de fag, îi conferă rezistența necesară.

La chioșcuri și în librării

ALMANAHUL SCÎNTEIA 1970

Pentru a vă prezenta cele mai noi investigații în problematica lumii contemporane, orizonturi ale culturii, informație de utilitate cotidiană în domenii din cele mai variate, reportaje sportive, curiozități și umor, colaborează:

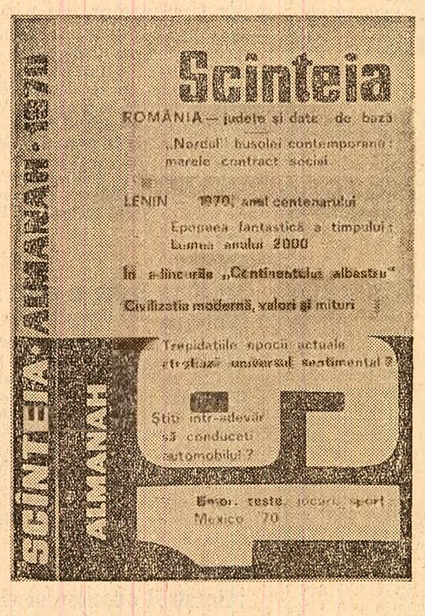

Marcel Achard, Dumitru Almaș, Dumitru Andreescu, Pavel Apostol, Isaac Asimov, Pierre Auger, Alexandru Bacalu, Konstantin Baicinski, Pierre Baudoux, Ovidiu Bădina, Nicolae Bărcănescu, Daniel Bell, Elina Bistrițkaia, Alexandru Boabă, Lola Bobescu, Tiberiu Bogdan, Constantin Borgeanu, Gheorghe Grigore Borș, Demostene Botez, Wernher von Braun, Ion Bulborea, Constanța Buzea, Ritchie Calder, Gheorghe Cioară, Șerban Cioculescu, Pavel Cîmpeanu, Henri Coandă, C. Constantinescu, N. N. Constantinescu, Anatol Crețeanu, Vasile Cucu, Jean-Loup Delcroix, Firdus Djinici, Zamfir Enache, Vaclav Eremias, H. J. Eysenck, Piotr Fedoseev, Tadashi Fukutake, Jean Fourastié, George Gallup jr., Gancio Gancev, Roger Garaudy, Fritz Glaubauf, Mircea Grigorescu, Octavian Groza, C. Ionescu-Gulian, Octavian Hanganu, Yujiro Hayashi, Ion Hobana, Alexandru Ianko, Hori Ichiro, Arthur Jersild, Igor Bestujev-Lada, Maurice Lambilliotte, Lőcsei Pál, Teodor Maghiar, Fred Mahler, Ignacy Malecki, Ion Gh. Manea, Dan Marțian, I. Matrozova, Mohamed Mili, André Mirambel, Constantin Morărescu, David A. Morse, Costin Murgescu, Seyyed Houssein Nasr, Günther Nenning, Paul Popescu-Neveanu, Edmond Nicolau, Radu Paul, Linus Pauling, Ion Păcuraru, Mircea Pădureleanu, Mirela Petcu, Mihai Petrescu, Aron Petric, Max Demeter Peyfuss, Alecu Popovici, Călin Popovici, Simion Puni, Irina Răchițeanu-Șirianu, Ruxandra Rășcanu, Rozsa Joszef, Victor Săhleanu, Dan Sdrobici, Petre Silvica, Irakli Ivanovici Sineaghin, Wlodzimierz Sokorski, Helio de Souza Luz, Jean Stoetzel, Mihai Stoian, V. Stoleru, Alexandru Stratilescu, Mugur Paul Svasta, Ian Szczepanski, Ursula Șchiopu, Alexandru Tănase, Nicolae Teodorescu, Pierre Aimé Touchard, Petre Turcu, George Văideanu, Dumitru Vernescu, Elena Vlad, Stanley White, Zoltai Dénes.

Știri culturale

După ce a susținut citeva spectacole la Brașov și Cluj, colectivul Teatrului Național „I. L. Caragiale" a plecat joi într-un turneu în Cehoslovacia. În orașele Praga și Bratislava artiștii primei noastre scene vor prezenta, timp de 10 zile, cinci spectacole cu lucrări din dramaturgia românească și universală. În programul turneului figurează apropiata premieră a Naționalului bucureștean „Coana Chirița" de Tudor Mușatescu, după Vasile Alecsandri, „Becket" de Anouilh și tripticul de piese într-un act intitulat „Cine ești tu?" de Paul Everac. Toate cele trei spectacole poartă semnătura regizorului Horea Popescu.

Basul canadian Joseph Rouleau, aplaudat de melomanii Capitalei, cu prilejul altor turnee, a fost din nou joi seara oaspetele Operei bucureștene. El a apărut în spectacolul cu opera „Faust", în care a interpretat rolul lui Mefisto și în care a avut ca parteneri pe Corneliu Făgățeanu, Ladislau Konya, Maria Șindilaru. Pe afișul spectacolului a figurat și numele unui alt muzician străin — dirijorul iugoslav Mladen Basici.

Una din creațiile shakespeareene, tragedia „Othello", a fost prezentată în premieră joi seara de Teatrul „C. I. Nottara".

Joi a avut loc în sala Teatrului dramatic din Baia Mare premiera pe țară a poemului muzical-coregrafic „Luceafărul de ziuă". Libretul este semnat de Isidor Ripă — Iosif Capoceanu, muzica aparține lui Tudor Jarda. artist emerit, iar coregrafia și regia lui Petre Bodeuț, artist emerit.

A început Festivalul-concurs de teatru folcloric al județului Vaslui. Manifestarea reunește peste 1 100 de artiști amatori, cuprinși în 80 de formații.

Tînărul colectiv al Teatrului de Nord din Satu-Mare, aflat la a doua stagiune, a obținut, la faza interjudețeană de la Cluj, promovarea în finala pe țară a Festivalului național de teatru cu piesele „Al 4-lea anotimp" de Horia Lovinescu, în regia lui Ferenc Kovacs, și „Inundația" de T. Mazilu, în regia lui M. Raicu.

Un colectiv de specialiști de la muzeele din Tîrgu-Mureș și Odorheiu-Secuiesc cercetează renumitele peșteri din Cheile Virghișului, situate în apropierea localității Merești, județul Harghita. Cu prilejul săpăturilor arheologice efectuate în Peștera Calului au fost descoperite urmele unei așezări paleolitice, unică în această parte a țării. Au fost dezvelite o vatră circulară și un mare număr de obiecte cioplite din piatră (silex). Alte două obiecte atestă prezența omului pe aceste locuri într-o perioadă și mai veche, cea a culturii musteriene.

(Agerpres)

Nave românești pe mări și oceane

În aceste prime zile ale lunii decembrie, pe mările și oceanele lumii se află 48 de nave sub pavilion românesc, care execută misiuni de transport în baza relațiilor comerciale internaționale ale țării noastre. Astfel, „Dobrogea" transportă un lot de tractoare, realizate de cunoscuta uzină din Brașov, în India, iar „Petroșani", după o escală tehnică în portul Las Palmas, se îndreaptă cu 10 000 tone de ciment românesc spre Buenos Aires „Mamaia" și „Galați" sînt așteptate la Londra cu mărfuri de larg consum, furnizate de întreprinderile noastre din sectorul industriei ușoare.

De asemenea, petroliere și cargouri românești au revenit sau și-au anunțat sosirea în portul Constanța. În prezent se descarcă 20 000 tone de minereu de fier indian din calele lui „Bucegi", sute de tone de tananți și alte substanțe chimice de pe „Mangalia", care a venit de la Istanbul. Peste cîteva zile vor ancora în port navele „Cluj", care aduce mașini și instalații realizate de întreprinderile din Manchester, „Deva", încărcată cu cauciuc natural din Ceylon, și „Caransebeș", care transportă iarbă de mare de la Alexandria — R.A.U.

În urma perfectării unor înțelegeri bilaterale, Direcția generală a navigației civile „Navrom" execută transporturi pentru diferite organizații și societăți de comerț exterior din străinătate. De pildă, serviciile de telecomunicații maritime din Insulele Bermude au transmis că în prezent „Oltenia" mai are circa 1 000 de mile pentru a ajunge cu un transport de petrol sovietic la New York. Navele românești execută astfel de transporturi și pentru Marea Britanie, Japonia, Franța și alte țări.

(Agerpres)

Sentimentul plenar al muncii anonime

(Urmare din pag. I)

o meserie, îndemnîndu-ne să nu ne mulțumim niciodată cu puțin, le sîntem pentru totdeauna recunoscători. Au muncit, s-au străduit cu noi, au avut răbdarea necesară, ne-au transmis cunoștințele, înțelepciunea, pasiunea lor. Și-n primul rînd, ne-au sădit în inimi dragostea de muncă. Poate că în momente de oboseală, de tracasare rîvnim un concediu nesfîrșit ; să stăm, numai să stăm și să ne uităm la lume... Pentru ca, după un timp (după puțin timp), să ne dăm seama că ne-am împotrivi unei asemenea perspective, că avem acut nevoia reintrării în ritmul de lucru al fiecărei zile. Este o nevoie firească, o necesitate. Avem un rost, ne așteaptă treburile noastre, nu ale altcuiva, avem răspunderea muncii în fața noastră și a întregii societăți.

Privindu-i pe cei tineri îmi place să observ că o mare parte a lor sînt alături de virstnici, de părinții și frații lor, în efortul general de dezvoltare a societății socialiste, că sînt profund preocupați de a se ridica la înălțimea cerințelor acestei epoci. Mă impresionează diversitatea de preocupări, seriozitatea în studiu, în meserie, mă impresionează întrebările pe care cei tineri și le pun în legătură cu rostul și locul lor în societate. Dragostea lor pentru muncă, ambiția salutară de a-și depăși prin realizări înaintașii sînt garanții ale continuității : ștafeta muncii creatoare se află în mîini bune, va fi dusă mai departe... Cine — la șaisprezece, la douăzeci de ani — nu visează o fulminantă ieșire din anonimat, cine nu caută la fel soluții ? Numai că această ieșire își are legile ei, foarte severe. Alte soluții decît străduința zilnică, ani la rînd, uneori o întreagă viață, pînă la sacrificiu, nu există (Soluții de moment, pentru cîteva ore, pentru cîteva zile, pentru ca, apoi, să cazi într-o uitare și mai dureroasă și, nu o dată, să te-acoperi de ridicol, da, există, dar mai bine lipsă... Există și ieșiri nostime, stîrnind oarecare haz. Mai zilele trecute, pe marginea unei șosele apăruse un tînăr auto-stopist, purtînd o pancartă pe care scria : „Și, totuși luați-mă. Aduc noroc !" Cam din douăzeci de mașini, una oprea. Dar tînărul avea obiecții. Ar prefera o altă mașină. Mai arătoasă. Altă culoare... Nu, nu voia să meargă nicăieri. Voia doar să iasă din comun, să facă puțin haz. Găsise o formulare grozavă. Acel „Și totuși..." îl încînta peste măsură. Pe la prînz a pornit pe jos spre casă. După-amiază avea cursuri...)

Trăim într-o perioadă cînd, în primul rînd, ies din anonimat faptele oamenilor, a mii și milioane de oameni. După ani și ani, străbatem una dintre regiunile țării și o regăsim alta, structural schimbată. Ni se impun faptele, ne impresionează trăinicia construcțiilor, prefacerile evidente. Îi simțim imediat pe oameni, avem imaginea exactă a hărniciei și priceperii lor. Înțelegem că pe locurile acelea scoase din paragină, din uitare s-a muncit ani la rînd ; la temelia a tot ceea ce s-a realizat stă un efort colectiv. Mii de oameni, oamenii acelei regiuni încetează de a mai fi pentru noi niște anonimi. E adevărat, nu-i știm ar fi cu neputință să-i știm pe toți după nume, după înfățișare. Dar numele se uită ușor, rămîn faptele și ele pot oricînd să depună mărturie.

Cine vizitează un șantier de proporțiile celui de la Porțile de Fier poate să-și dea seama mai exact ce înseamnă munca de fiecare zi, munca unită a mii de constructori și — în același timp — ce responsabilitate revine fiecăruia dintre constructori. Munca unuia se îmbină cu a tuturor celorlalți. O neglijență a unuia ar aduce prejudicii și altora, și nu poate ține. Pentru ca să poți face față unei asemenea construcții nu este de-ajuns numai priceperea, trebuie să ai și un **cult al muncii** de fiecare zi. Dacă vreți, al acestei munci anonime, cot la cot cu alte mii de oameni. O construcție trainică, în folosul tuturor, menită să înfrunte timpul, este o carte de vizită pentru fiecare dintre cei care au ajutat la înălțarea ei. O excelentă carte de vizită, cu care ai dreptul să te mîndrești, față de oricine. Ai muncit, știi ce înseamnă munca, ai învins în ciuda multor greutăți, poți dovedi că ai învins.

Descoperim ce mare nevoie avem unul de celălalt, cum nu putem trăi pe cont propriu, cum nu putem realiza ceva trainic fără să simțim ajutorul celorlalți, fără să beneficiem de priceperea, de sfatul lor — tocmai în procesul muncii de fiecare zi, în acele ore de serviciu, de efort comun și, pînă la urmă, de satisfacții comune. Mereu ne regăsim în ceilalți în acest cult al muncii creatoare în permanenta dorință de mai bine. Cine se sustrage acestui sentiment, sentimentului muncii — fundamental pentru existență — se sustrage vieții. Iar o lașitate mai mare decît gestul renunțării la datoria de a munci, de a făuri pentru binele obștei, al generațiilor ce-ți vor urma, așa cum alții au muncit pentru generația ta, nu cred că poate exista.

TELEGRAMĂ

Ministrul forțelor armate ale Republicii Socialiste România a trimis o telegramă de condoleanțe ministrului apărării al U.R.S.S., în legătură cu încetarea din viață a mareșalului Uniunii Sovietice, Kliment Efremovici Vorošilov.

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 6, 7 și 8 decembrie. În țară : Vreme în general umedă. Cerul va fi mai mult noros. Vor cădea precipitații locale, mai frecvente în vestul țării. Vînt potrivit din sectorul nord-vestic. Minimele vor fi cuprinse între minus 8 și plus 2 grade, iar maximele între minus 1 și 9 grade. **În București :** Vreme în general umedă. Cerul va fi mai mult noros, favorabil precipitațiilor slabe. Temperatura în scădere ușoară.

viața internațională

VIZITELE UNOR DELEGAȚII DE ACTIVIȘTI AI P.C.R.

ÎN R. P. POLONĂ

VARȘOVIA 4. — Corespondentul Agerpres, I. Dumitrașcu, transmite : La invitația C.C. al P.M.U.P., o delegație de activiști ai P.C.R., condusă de tovarășul Constantin Băbălău, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Dolj al P.C.R., a făcut o vizită de schimb de experiență în Republica Populară Polonă.

Delegația a avut întîlniri cu reprezentanți ai organelor de partid și de stat specializați în domeniul organizării științifice a producției, precum și o serie de convorbiri cu activul din orașele Varșovia, Wroclaw și Gdansk. Membrii delegației au fost primiți de Jan Szydlak, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.U.P. A fost prezent Tiberiu Petrescu, ambasadorul României în R. P. Polonă.

ÎN R. D. GERMANĂ

BERLIN 4 — Corespondentul Agerpres, St. Deju, transmite : Delegația de activiști ai P.C.R., condusă de Gheorghe Badrus, membru supleant al C.C., adjunct al șefului secției de propagandă a C.C. al P.C.R., care se află într-o vizită în R. D. Germană, la invitația C.C. al P.S.U.G. a fost primită joi de Werner Lamberz, secretar al C.C. al P.S.U.G. La convorbire, care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, au fost de față Kurt Tiedke, șeful secției de propagandă a C.C. al P.S.U.G., precum și Nicolae Ghenea, ambasadorul Republicii Socialiste România în R. D. Germană.

ÎN R. S. CEHOSLOVACĂ

PRAGA 4. — Corespondentul Agerpres, E. Ionescu, transmite : Delegația de activiști ai Partidului Comunist Român, condusă de Dumitru Joița, membru supleant al C.C. al P.C.R., secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., care, la invitația C.C. al P.C. din Cehoslovacia, face o vizită de schimb de experiență în această țară, a fost primită joi de către J. Fojtik, secretar al C.C. al P.C.C. La întîlnire, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească, a participat Ion Obradovici, ambasadorul Republicii Socialiste România la Praga.

Ședința Comisiei permanente C.A.E.R. pentru standardizare

BERLIN 4 (Agerpres). — Zilele acestea a avut loc la Berlin cea de-a 25-a ședință a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru standardizare.

La ședință au participat delegații din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Mongolă, R. P. Polonă, Republica Socialistă România, R. P. Ungară și U.R.S.S.

Comisia a examinat elaborarea unor recomandări referitoare la adîncirea și perfecționarea colaborării țărilor membre ale C.A.E.R., a adoptat o serie de recomandări de standardizare în diferite domenii de activitate industrială și a aprobat planul său anual de lucru pe 1970.

Ședința comisiei s-a desfășurat într-o atmosferă de colaborare prietenească și înțelegere reciprocă.

Premierul Danemarcei despre recenta conferință a Pieței comune

COPENHAGA 4 (Agerpres). — Într-o declarație făcută joi la Copenhaga, primul ministru danez, Hilmar Baunsgaard, a manifestat o pronunțată doză de scepticism în ce privește valoarea hotărîrilor recentei Conferințe la nivel înalt a țărilor membre ale Pieței comune. În atitudinea echivocă a „celor șase" față de cererile celor patru state (Anglia, Danemarca, Irlanda și Norvegia) de a adera la Piața comună, premierul danez a întrevăzut „pericolul" ca țara sa să nu intre în C.E.E și nici să nu realizeze o cooperare mai strînsă cu țările nordice.

Primul ministru a subliniat faptul că data de 30 iunie 1970, reținută, se pare, la Haga în urma unui acord tacit, nu reprezintă momentul la care ar putea să înceapă negocierile cu statele candidate, ci limita pînă la care „cei șase" ar trebui să cadă de acord asupra deschiderii tratativelor. După ce se întreabă asupra conținutului acestui acord, premierul danez își exprimă îndoiala dacă se va ajunge totuși la realizarea lui și dacă acesta va satisface atît Marea Britanie, cît și celelalte trei țări candidate.

SPORT

ASEARĂ LA BASCHET

Dinamoviștii întrecuți la un scor sever de Racing Bell Malines 73-95 (33-41)

Aseară, la Floreasca, baschetbaliștii de la Dinamo București au suferit una dintre cele mai severe înfrîngeri în competițiile internaționale : 73—95 (33—41) cu campioana Belgiei, Racing Bell Malines. Meciul, disputat, după cum se știe, în cadrul turului II al „Cupei campionilor europeni", a constituit însă un eșec pentru formația bucureșteană nu numai sau nu atît prin diferența de scor, cît prin maniera ei de joc, prin forma slabă a întregului efectiv folosit, prin forma slabă chiar și a celor mai buni dintre echipieri : Albu, Diaconescu, Dragomirescu. Desigur, echipa antrenată de Dan Niculescu a resimțit absența unuia dintre jucătorii de bază (Novac, accidentat), însă în nici un caz comportarea de aseară nu poate avea cine știe ce circumstanțe atenuante prin absența amintită.

În condițiile unui adversar atît de slab, campionilor Belgiei le-a fost extrem de ușor să-și etaleze valoarea ; deși au jucat relaxat, fără să insiste în mod cu totul special, oaspeții au condus în permanență, mărindu-și avantajul pe măsură ce meciul se apropia de sfîrșit. Precizia aruncărilor la coș, din orice poziție, de la orice distanță „rezonabilă", au demonstrat-o mai ales jucătorul de culoare Cruz, precum și Pisztelac. Fără îndoială. între cele două echipe există diferență de clasă, dar bănuim că, în condițiile unui joc normal, practicat de toată echipa dinamovistă (cu Albu și Diaconescu în formă deosebită), victoria echipei belgiene ar fi fost aseară, dacă nu sub semnul Indoielii, oricum greu de realizat și la o diferență de puncte acceptabilă. Așa însă, dinamoviștii sînt obligați să pornească meciul retur (11 decembrie, la Malines) cu un handicap apăsător, care, practic, nu le acordă nici un fel de șanse la... calificare în turul următor al C.C.E.

I. D.

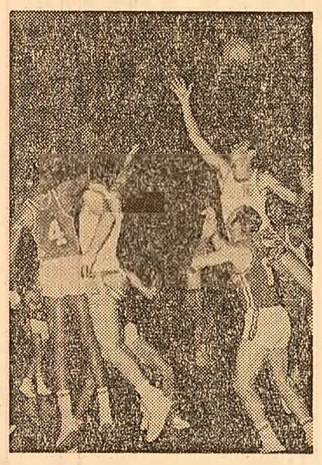

O minge „fără importanță" cîștigată de dinamovistul Giurgiu, la mijlocul terenului (primul din stînga, nr. 4, Cruz) Foto: M. Andreescu

FOTBAL Pentru Mexico '70 au mai rămas doar două locuri vacante

Comentînd cel de-al treilea meci dintre echipele de fotbal ale Cehoslovaciei și Ungariei (4—1), din cadrul preliminariilor campionatului mondial, corespondentul agenției „France Presse" subliniază jocul rapid și eficace al fotbaliștilor cehoslovaci, care au obținut o meritată victorie.

Cehoslovacia este a 14-a echipă care se califică pentru turneul final al campionatului mondial de la Ciudad de Mexico. Sînt calificate din oficiu echipele **Angliei**, campioană mondială, și **Mexicului**, ca țară organizatoare. Din Europa au obținut calificarea pînă acum **România, Cehoslovacia, Italia, U.R.S.S., Suedia, Belgia, R. F. a Germaniei.** America de Sud este reprezentată de **Peru, Brazilia** și **Uruguay**, iar America de Nord de **Salvador**. Din Africa s-a calificat echipa **Marocului.**

Urmează să se mai dispute două meciuri : Australia—Israel și Luxemburg—Bulgaria, pentru a se cunoaște celelalte două echipe participante la turneul final.

„Marile absente" ale turneului final sînt echipele Angliei, Spaniei Portugaliei, Iugoslaviei și Ungariei. Comentatorul agenției „France Presse" remarcă revenirea echipei României, care, absentă din anul 1938, a reușit la această ediție performanța de a se număra printre cele 16 participante ale turneului final.

★

În preliminariile campionatului mondial de fotbal (finala zonei Asia — Oceania), selecționata Israelului a întrecut cu 1—0 (1—0) echipa Australiei. Returul va avea loc la 14 decembrie la Sydney.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● **La Giessen** (R. F. a Germaniei) s-au întîlnit în primul lor joc din cadrul „Cupei cupelor", la baschet masculin, formațiile M.T.V. Giessen și Steaua București. La capătul unui joc echilibrat, victoria a revenit la limită, cu scorul de 85—84 (40—40), baschetbaliștilor vest-germani. În minutul 35, echipa română avea un avantaj de 12 puncte : 77—65, dar o revenire puternică a gazdelor a făcut ca trei minute mai tîrziu scorul să devină egal : 80—80. Cel mai bun jucător al echipei Steaua a fost Dragoș Nosievici, care a marcat 31 de puncte. Returul va avea loc la 11 decembrie, la București.

● **În runda a 10-a a turneului** internațional de șah de la Palma de Mallorca, maestrul englez Jonathan Penrose l-a învins în 40 de mutări pe tînărul jucător brazilian Henrique Mecking. O victorie surprinzătoare, în 39 de mutări, a obținut Toran (Spania) la marele maestru sovietic Viktor Korcinoi Campionul mondial, Boris Spasski, a remizat în numai 18 mutări cu Parma. În clasament conduce Larsen (Danemarca), cu 6,5 puncte, urmat de Petrosian (U.R.S.S.), Hort (Cehoslovacia). 6 puncte (1), Spasski (U.R.S.S.), 6 puncte etc.

● **Echipa de fotbal a Angliei**, deținătoarea titlului mondial, va susține la 10 decembrie pe stadionul „Wembley" din Londra un meci amical, cu caracter de verificare, în compania echipei Portugaliei. Selecționerul unic, Alf Ramsey, a alcătuit un lot de 30 de jucători, printre care figurează cunoscuții internaționali Banks, Bobby Charlton, Hurst, Peters și alții. Ramsey a acordat credit și tinerilor Paul Madeley (Leeds), care poate juca pe mai multe posturi, și Peter Simpson (Arsenal), una din revelațiile sezonului. Joe Royle (Everton), deși conduce în prezent în clasamentul golgheterilor, nu a fost selecționat.

● **O selecționată masculină de handbal a Bucureștiului** întreprinde un turneu în R. F. a Germaniei. În primul meci, disputat la Bad Schwartau în compania unei selecționate locale, handbaliștii români au terminat învingători cu scorul de 21-17. În cea de-a doua partidă, desfășurată la Hamburg cu o selecționată a orașului, victoria a revenit gazdelor cu scorul de 21—15.

viața internațională

DELEGAȚIA DE PARTID ȘI DE STAT A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA A FĂCUT DE GARDĂ LA CATAFALCUL LUI K. E. VOROȘILOV

MOSCOVA. — Corespondentul Agerpres, L. Duță, transmite : Joi după-amiază, oamenii muncii din Moscova au început pelerinajul la catafalcul lui Kliment Efremovici Voroșilov, depus în Sala coloanelor a Casei Sindicatelor din Moscova. Ei își iau un ultim rămas bun de la credinciosul discipol și tovarăș de luptă al lui V. I. Lenin, unul din făuritorii forțelor armate ale U.R.S.S., eminent activist de partid și de stat al Uniunii Sovietice. La catafalc au fost depuse coroane de flori din partea C.C. al P.C.U.S., guvernului sovietic, Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Primele gărzi la catafalc au fost făcute de L. I. Brejnev, A. N. Kosîghin, N. V. Podgornii și alți conducători de partid și de stat sovietici.

În aceeași zi, delegația de partid și de stat a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, care a participat la întîlnirea de la Moscova, a depus o coroană de flori și a făcut de gardă la catafalcul lui Kliment Efremovici Voroșilov.

Pe panglica coroanei erau înscrise cuvintele : „Din partea delegației de partid și de stat a Republicii Socialiste România".

La solemnitate a luat parte Teodor Marinescu, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică.

De asemenea, au depus coroane și au făcut de gardă la catafalc delegațiile de partid și de stat din țările socialiste care au participat la întîlnirea de la Moscova.

ORIENTUL APROPIAT

● INTENSĂ ACTIVITATE DIPLOMATICĂ ● NOUL GUVERN AL LIBANULUI ÎN AȘTEPTAREA VOTULUI DE INVESTITURĂ ● ÎNCERCĂRI DE MEDIERE ÎN CONFLICTUL DINTRE ARABIA SAUDITĂ ȘI YEMENUL DE SUD

În timp ce la New York au fost reluate reuniunile ambasadorilor celor patru mari puteri la O.N.U. cu privire la căile de soluționare a conflictului din Orientul Apropiat, în capitalele țărilor arabe se desfășoară o intensă activitate diplomatică. Președintele R.A.U., Gamal Abdel Nasser, a primit miercuri pe ambasadorul André Bettencourt, trimisul special al președintelui Franței, Georges Pompidou, care se află de săptămîna trecută la Cairo. După cum arată observatorii politici, în cadrul acestei întîlniri și al întrevederilor cu alte personalități politice egiptene, André Bettencourt a reafirmat, în numele guvernului său, continuitatea politicii franceze față de problemele Orientului Apropiat. Ministrul francez a reafirmat interlocutorilor săi egipteni necesitatea unei reglementări politice a crizei din această regiune, pe baza rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967 și a insistat asupra însemnătății pe care o prezintă în momentul actual instaurarea unui climat favorabil inițiativelor diplomatice.

La Damasc a sosit dr. Hassan Sabry el-Kholy, trimis personal al președintelui R.A.U., Gamal Abdel Nasser, pentru a înmîna un mesaj președintelui Sirici, dr. Nureddin el-Atassi.

★

BEIRUT 4 (Agerpres). — Noul guvern libanez s-a prezentat joi în fața parlamentului pentru a obține votul de investitură

Cu acest prilej, primul ministru Rashid Karame a expus liniile principale ale politicii pe care guvernul său își propune să o promoveze. El a pus accentul pe două elemente : pe de o parte, necesitatea asigurării calmului și stabilității în țară, iar pe de altă parte, sprijinirea luptei forțelor palestiniene de guerilă.

Noul guvern libanez își propune respectarea cu strictețe a acordului de la Cairo, care a pus capăt ciocnirilor înregistrate în cursul lunilor octombrie și noiembrie între forțele armate ale Libanului și unități palestiniene de guerilă.

Conținutul acordului nu a fost dat publicității dar, după cum a precizat Rashid Karame în declarația ministerială, el asigură „atît suveranitatea și independența Libanului, cît și sprijinirea organizațiilor palestiniene".

★

ADEN 4 (Agerpres). — Ultimele comunicate militare date publicității atît la Aden cît și la Djeddah afirmă că luptele din regiunea de frontieră Wadiah dintre Arabia Saudită și Yemenul de sud continuă. Se precizează că la lupte iau parte unități de blindate sprijinite de avioane și elicoptere.

Actualul conflict saudito—sud-yemenit a provocat o vie neliniște și îngrijorare în toate țările arabe.

Pentru soluționarea pe cale pașnică a diferendelor dintre cele două țări, Marocul s-a declarat gata să participe la o acțiune de mediere între cele două guverne. De asemenea, într-o declarație a Ministerului de Externe al Kuweitului se arată că și această țară s-a oferit să medieze pe lîngă guvernele de la Aden și Djeddah.

agențiile de presă transmit:

Moțiune laburistă în Camera Comunelor. Un grup de deputați din aripa de stînga a Partidului laburist britanic a depus în Camera Comunelor o moțiune în care cere guvernului să se desolidarizeze complet de politica americană în Vietnam. Moțiunea urmează să facă obiectul unor dezbateri la începutul săptămînii viitoare, cînd vor fi luate în discuție, de asemenea, politica guvernului Wilson față de Nigeria și perspectivele aderării Marii Britanii la Piața Comună.

La Ulan Bator a avut loc o întîlnire între delegația guvernamentală a R. P. Mongole, condusă de D. Maidar, membru al Biroului Politic al C.C. al P.P.R.M., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și delegația F.N.E. și a Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, condusă de Tran Buu Kiem, membru al Prezidiului C.C. al F.N.E., ministru la Președinția Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, care se află în vizită în R. P. Mongolă.

Ministrul economiei și finanțelor al Franței, Valery Giscard D'Estaing, a sosit la Londra, într-o vizită oficială. El a fost primit de premierul britanic Harold Wilson, după care va avea întrevederi cu ministrul finanțelor al Marii Britanii, Roy Jenkins. Vor fi abordate cu acest prilej probleme referitoare la relațiile dintre cele două țări, precum și unele aspecte legate de recenta conferință la nivel înalt a celor „șase țări" membre ale Pieței comune.

Un avion de tipul „Boeing 707", aparținînd companiei de transporturi aeriene „Air France", s-a prăbușit în apele Mării Caraibilor. Toți cei 51 de pasageri, precum și cei 11 membri ai echipajului și-au pierdut viața.

Președintele R. S. Cehoslovace, Ludvik Svoboda, a primit pe conducătorul delegației irakiene, Sali Mahdi Ammasza, vicepreședinte al guvernului și ministrul afacerilor interne. Au fost discutate probleme privind dezvoltarea relațiilor economice dintre cele două țări, precum și unele probleme actuale ale situației internaționale.

O conferință polono-americană, avînd drept temă comerțul bilateral, a avut loc la New York. Partea poloneză și-a manifestat interesul pentru achiziționarea din S.U.A. de mașini și utilaj pentru industriile constructoare de mașini, electrotehnică și electronică. Reprezentanții cercurilor comerciale și industriale din S.U.A. la conferință s-au pronunțat pentru înlăturarea piedicilor care stau în calea dezvoltării comerțului cu Polonia și și-au exprimat satisfacția pentru colaborarea economică cu această țară.

O expoziție de pictură, în care sînt prezentate numeroase lucrări ale Ligiei Macovei, s-a deschis la Teheran. La vernisaj au participat Pahlbod, ministrul culturii din Iran, dr. Hacopian, director general al culturii, reprezentanți ai vieții cultural-artistice iraniene, membri ai corpului diplomatic acreditați la Teheran. Televiziunea iraniană a transmis, în emisiunile sale, aspecte de la vernisaj.

„Aeroflot"-ul va începe, în primăvara anului 1970, în comun cu societăți de aviație din alte țări, exploatarea traseelor Tokio—Moscova—Londra și Tokio—Moscova—Paris, cu posibilitatea de a efectua în continuare zboruri de la Londra la New-York și de la Paris la Montreal. În acest fel, precizează agenția TASS, „Aeroflot" organizează primele linii directe între Europa de vest și Extremul Orient fără transbordare sau trecere peste Polul Nord.

In orașul indian Benares a fost instituită starea de asediu, ca urmare a ciocnirilor care au avut loc între musulmani și hinduși. Autoritățile au anunțat că în prezent dețin controlul situației. În cursul ciocnirilor dintre cele două comunități, poliția a deschis focul, ucigînd două persoane și rănind alte 12. Au fost operate 45 de arestări.

Neil Armstrong, primul pămîntean care a pus piciorul pe Lună, a fost numit în postul de președinte al Consiliului de coordonare a Corpului Păcii, o organizație americană de asistență cu largi ramificații în diverse țări. Armstrong va îndeplini această funcție paralel cu activitatea sa de bază în cadrul programului spațial al NASA.

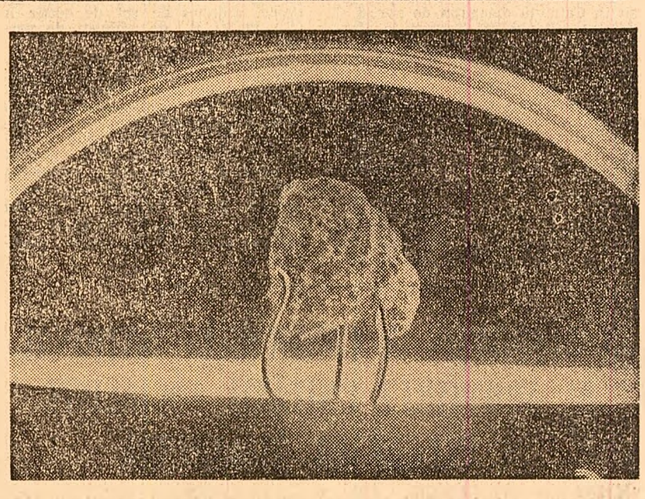

Grupul de geologi de la laboratoarele centrului spațial din Houston, care a primit misiunea de a face un studiu preliminar asupra rocilor lunare aduse de echipajul astronavei „Apollo-12", a participat la o conferință de presă organizată de N.A.S.A. Cu acest prilej, David Wones, profesor de geologie la Universitatea din Massachusetts, a declarat că unii specialiști care își făcuseră o anumită idee despre Lună după misiunea „Apollo-11" și-au schimbat complet părerile în prezent, cercetînd eșantioanele aduse de Conrad și Bean. Potrivit acestuia, diferența cea mai izbitoare între rocile colectate de echipajul „Apollo-11" și cel al navei „Apollo-12" constă în mărimea oriștalelor și configurația lor. **În fotografie :** o rocă selenară, colectată de echipajul navei spațiale „Apollo-11", expusă la Palatul descoperirilor de la Paris.

Sub auspiciile Uniunii inginerilor și arhitecților și ale Societății pentru economia apelor din Austria, la Viena a avut loc o conferință în cadrul căreia inginerul Werner Roehle a prezentat o expunere asupra sistemului hidroenergetic și de navigație — Porțile de Fier. Conferința a fost urmărită cu viu interes de aproximativ 400 de ingineri și tehnicieni de specialitate. Ea a fost înșoțită de prezentarea unor diapozitive înfățișînd evoluția lucrărilor de construcție și soluțiile tehnice adoptate. Din partea Ambasadei Republicii Socialiste România au asistat Dionisie Bircea, însărcinat cu afaceri ad-interim, și alți membri ai ambasadei.

ȘEDINȚA CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL R. D. VIETNAM

HANOI 4 (Agerpres). — La Hanoi a fost dat publicității comunicatul cu privire la ședința Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam, desfășurată sub președinția lui Fam Van Dong, președintele Consiliului de Miniștri. Participanții au ascultat un raport prezentat de Le Thanh Nghi, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care a condus o delegație guvernamentală economică a R.D.V. într-o serie de vizite în țările socialiste. În comunicat se arată că delegației i s-a făcut o primire cordială în țările socialiste vizitate. Consiliul de Miniștri al R. D. Vietnam și poporul vietnamez, se spune în comunicat, își exprimă recunoștința sinceră și profundă față de popoarele și guvernele țărilor socialiste frățești pentru ajutorul economic și militar acordat.

Ample acțiuni greviste în Italia

● O JUMĂTATE DE MILION DE LUCRĂTORI DIN SERVICIILE MUNICIPALE AU ÎNCETAT LUCRUL ● UN „MARȘ AL TĂCERII" A 100 000 DE METALURGIȘTI

ROMA — Corespondentul Agerpres, Giorgio Pastore, transmite : În Italia a fost inițiată o nouă fază a marilor acțiuni greviste ale oamenilor muncii. Alături de muncitorii din sectorul metalurgic, de cei din industria chimică și farmaceutică, care cer înnoirea contractelor colective de muncă, se află în grevă o jumătate de milion de lucrători din serviciile municipale. Greva de 72 de ore a acestora a afectat toate orașele italiene, fiind necesare măsuri de urgență pentru garantarea funcționării luminii, gazului și apei. De asemenea, datorită încetării lucrului de către muncitorii de la salubritate, în tot acest timp nu a fost colectat gunoiul în mai multe orașe.

Joi s-au adunat la Milano, marele centru industrial din nordul Italiei, aproximativ 100 000 de metalurgiști care au participat la un „marș al tăcerii". Metalurgiștilor, care s-au îndreptat spre centrul orașului, li s-au alăturat studenții. Poliția și carabinierii au urmărit acțiunea, dar aceasta s-a desfășurat în perfectă ordine. În același timp, continuă convorbirile între reprezentanții sindicatelor metalurgiștilor și patronat, la care participă în calitate de mediator ministrul muncii, Carlo Donat-Cattin.

Se află în grevă și profesorii de la școlile medii de stat, care cer îmbunătățirea salariilor. Funcționarii bancari au anunțat încetarea lucrului pentru 48 de ore, în semn de protest împotriva întreruperii convorbirilor privind înnoirea contractului de muncă. Se află, de asemenea, în grevă muncitorii de la căile ferate, personalul care deservește navele de linie ce fac legătura între partea continentală a Italiei și insula Sicilia, funcționarii de la Institutul de statistică din Roma și personalul sanitar din unele spitale.

La Torino, 20 000 de lucrători de la întreprinderile producătoare de automobile „Fiat" protestează împotriva intenției conducerii de a închide cîteva ateliere „din motive tehnice".

În cursul acestei săptămîni urmează să se afle în grevă — potrivit unor calcule — peste un milion de persoane. În ultimele luni, economia italiană a pierdut sume importante datorită stagnării producției.

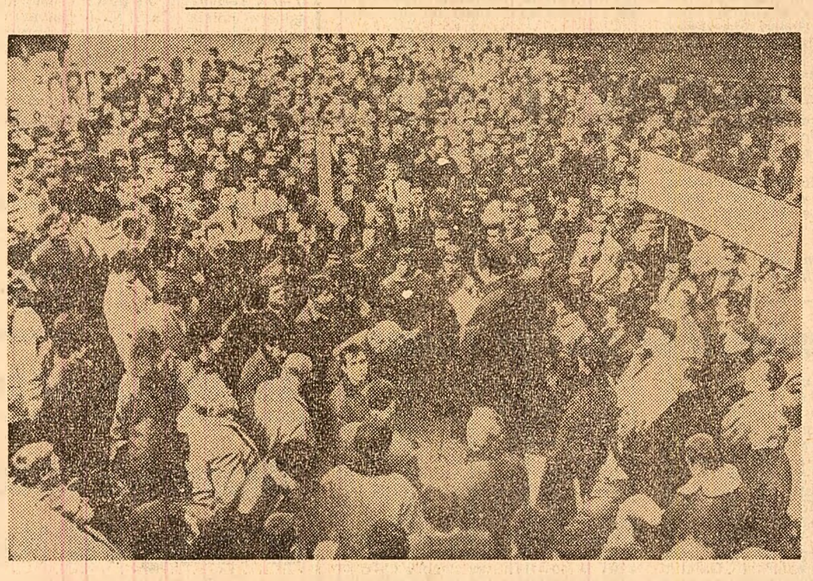

Muncitori de la uzinele Citroën din Forest (Belgia) la un miting în sprijinul revendicărilor lor economice

PARIS

Conferința cvadripartită asupra Vietnamului

PARIS 4 (Agerpres). — În capitala Franței s-a desfășurat joi cea de-a 45-a ședință a Conferinței cvadripartite asupra Vietnamului.

Luînd cuvîntul, Dinh Ba Thi — care l-a înlocuit în ședința de joi pe ministrul de externe al Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, Nguyen Thi Binh — a declarat că masacrul de la Song My nu este deloc întîmplător și nici fapta a cîtorva americani care au încălcat regulile de ducere a războiului, ci manifestarea concretă a politicii agresive a Washingtonului. Subliniind faptul că crimele de la Song My nu sînt singulare, Dinh Ba Thi a arătat că trupele americane și sud-vietnameze s-au năpustit cu cruzime asupra satelor și orașelor vietnameze.

În cuvîntul său, șeful delegației R. D. Vietnam, ministrul Xuan Thuy, a declarat că administrația S.U.A., care nu renunță la scopurile sale agresive, este răspunzătoare pentru impasul tratativelor. Guvernul american, a continuat vorbitorul, vrea să exercite o presiune maximă pe cîmpul de luptă în scopul de a obliga pe reprezentanții poporului vietnamez să accepte condițiile puse de el. Dacă el va continua aceeași politică, poporului vietnamez nu-i rămîne altă cale decît să lupte cu hotărîre pentru apărarea independenței sale, a conchis Xuan Thuy.

În discursul său, ambasadorul Henry Cabot-Lodge, care a participat pentru ultima oară la conferință în calitate de șef al delegației americane (el și-a prezentat, după cum se știe, demisia), a declarat că „incidentul" de la Song My a fost săvîrșit „în directă violare a politicii militare a Statelor Unite". De asemenea, el a repetat ideea așa-numitei „retrageri reciproce" a trupelor.

★

WASHINGTON 4 (Agerpres). — Comisia de anchetă a Pentagonului, condusă de generalul William Peers, și-a început joi audierile în legătură cu masacrarea de către militari americani a locuitorilor satului sud-vietnamez Song My. Comisia a chemat pentru cercetări, în prima ședință, pe comandantul companiei care a condus această „operațiune", căpitanul Ernest Medina.

Deschiderea sesiunii Consiliului ministerial N.A.T.O.

BRUXELLES 4 (Agerpres). — Joi dimineața s-a deschis la Bruxelles sesiunea Consiliului ministerial al N.A.T.O., eveniment precedat de întîlnirile miniștrilor apărării ai țărilor membre în organismele integrate ale Pactului nord-atlantic, la care Franța nu participă.

COREEA DE SUD

REGIMUL POLIȚIST NU POATE STĂVILI LUPTA POPORULUI

În Coreea de sud represiunile continuă... După uciderea lui Kim Djong Tai, președintele Comitetului orășenesc din Seul al Partidului Revoluționar Unit din Coreea de sud, a lui Lim Ben Ina, luptător de frunte pentru salvarea națională, cu puțin timp în urmă au avut loc alte cinci execuții, pe baza legii privind „securitatea națională". Aceste acțiuni sîngeroase fac parte din campania de represiuni dezlănțuită de regimul din Seul împotriva forțelor democratice și revoluționare care se opun actualei conduceri, se pronunță în sprijinul unificării Coreei pe calea pașnică și democratică, pentru retragerea trupelor străine și desființarea bazelor americane de pe teritoriul sud-coreean.

Reușind să-și asigure pentru a treia oară mandatul prezidențial — cu ajutorul terorii și al unor abile manevre parlamentare — dictatorul sud-coreean Pak Cijan Hi este în prezent preocupat de „consolidarea" regimului său antipopular. Eforturile sale sînt îndreptate în principal în două direcții : lărgirea și întărirea aparatului de represiune intern și sporirea „ajutorului militar" din partea Washingtonului, care în prezent se ridică deja la peste un miliard de dolari pe an. Astăzi aparatul de teroare a atins dimensiuni impresionante.

În țară continuă să staționeze 60 000 de militari americani, sînt introduse sute de noi avioane și elicoptere de luptă, armament și echipament militar modern, întreaga Coree de sud putînd fi denumită o vastă bază militară americană.

Aceste „măsuri de întărire" luate de către regimul de la Seul pentru a se menține în continuare la putere au afectat în mare măsură economia țării și nivelul de trai al populației. Conform ziarului „Frankfurter Rundschau", în Coreea de sud costul vieții a sporit în acest an cu 30 la sută, manifestîndu-se grave fenomene inflaționiste, în timp ce datoriile externe se ridică la uriașa cifră de 2 miliarde dolari. Traiul țăranilor — care reprezintă peste 60 la sută din populație — devine din zi în zi mai dificil. 80 la sută din familiile țărănești sînt îndatorate, fără a avea vreo perspectivă de a ieși din această situație. Un corespondent al ziarului „Le Monde" remarca faptul că venitul țăranilor sud-coreeni „este unul din cele mai scăzute din lume". Aceasta face ca țăranii sosiți în masă la orașe să îngroașe invariabil rîndurile șomerilor ; în prezent, Coreea de sud numără 3 milioane de șomeri totali și peste 4 milioane de șomeri parțiali.

Situația muncitorilor este de asemenea extrem de grea. În condițiile zilei de muncă de 12—16 ore, cîștigurile sînt cu mult sub nivelul minim necesar traiului zilnic. Datorită faptului că mina de lucru este din cele mai ieftine de pe glob, investițiile străine găsesc aici un teren deosebit de prielnic, întreaga economie fiind controlată în mod efectiv de către capitalurile americane și japoneze.

Populația se unește din ce în ce mai mult în jurul Partidului Revoluționar Unit, care cuprinde reprezentanți din cele mai diverse pături sociale : muncitori, intelectuali, țărani. Lupta împotriva dictaturii ia amploare an de an, iar execuțiile, arestările masive și înscenările judiciare ce se țin lanț nu fac decît să îndîrjească acțiunile de opoziție ale forțelor democratice și revoluționare. Astfel, grevele cu caracter politic și social ale muncitorilor din Seul, Pusan și alte centre mari pun în derută regimul dictatorial. Recent, la Seul au avut loc din nou ample manifestații ale studențimii, cu prilejul cărora au fost adoptate rezoluții în care se exprimă hotărîrea de a continua lupta împotriva regimului actual, cerîndu-se totodată încetarea terorii și respectarea libertăților democratice. Anul acesta detașamentele de partizani și-au sporit considerabil acțiunile, trecînd la atacarea aparatului de represiune al lui Pak Cijan Hi.

Întruchipînd năzuințele întregului popor coreean, guvernul R.P.D. Coreene a propus în repetate rînduri măsuri tranzitorii realiste, pentru unificarea pașnică și democratică a Coreei, care au fost însă respinse de regimul de la Seul. Guvernanții de la Seul nu au fost de acord nici măcar cu reluarea legăturilor poștale dintre membrii familiilor care trăiesc despărțiți, de teama... „infiltrării ideilor comuniste". În memorandumul guvernului R.P.D. Coreene dat publicității în luna octombrie a.c. se arată, printre altele, că, în cazul cînd trupele americane vor fi retrase din Coreea de sud, este posibilă încheierea între cele două părți a unui tratat de pace și se pot lua măsuri în vederea reducerii reciproce a forțelor armate pînă la 100 000 de oameni sau mai puțin, aceasta constituind o garanție pentru o pace trainică și reunificarea pașnică a Coreei.

Este o propunere sprijinită de opinia publică progresistă. Cercurile imperialiste, cramponîndu-se de ideea menținerii unui stat coreean dezbinat în mod artificial, acționează împotriva evoluției firești, a aspirațiilor îndreptățite ale poporului coreean, a intereselor păcii.

C. BUTURA

IN COMITETUL PENTRU PROBLEMELE POLITICE ȘI DE SECURITATE AL O.N.U.

Încheierea dezbaterilor generale asupra dezarmării

NEW YORK. — Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite : În Comitetul pentru problemele politice și de securitate al Adunării Generale, au luat sfîrșit dezbaterile generale asupra problemelor dezarmării, începute la 17 noiembrie. Comitetul urmează acum să discute și să voteze mai multe proiecte de rezoluții.

Subliniind că numai anul acesta cursa înarmărilor a răpit bugetelor statelor lumii peste 200 miliarde dolari, majoritatea covîrșitoare a vorbitorilor au cerut cu insistență în cadrul dezbaterilor începerea unor tratative serioase de dezarmare. În acest context s-a evidențiat necesitatea întocmirii unui program concret de dezarmare generală și totală, în care să se acorde prioritate dezarmării nucleare.

★

În Comitetul pentru problemele coloniale și teritoriale neautonome al Adunării Generale a fost depus un proiect de rezoluție privitor la activitatea monopolurilor străine în țările coloniale. Documentul condamnă practicile și metodele inumane folosite de trusturile occidentale pentru a-și menține dominația asupra celor circa 40 de milioane de oameni cărora încă li se mai neagă drepturile inalienabile la independență și libertate.

Proiectul de rezoluție cere tuturor statelor lumii să adopte măsuri eficiente pentru a sista acordarea de fonduri sau altor mijloace economice și tehnice regimurilor colonialiste care le folosesc pentru reprimarea luptei mișcărilor de eliberare națională a popoarelor asuprite.

„Drogurile distrug moralul națiunii americane"

UN APEL AL PREȘEDINTELUI NIXON ADRESAT GUVERNATORILOR STATELOR AMERICANE

WASHINGTON 4 (Agerpres) — Președintele S.U.A., Richard Nixon, a lansat un apel guvernatorilor statelor americane și tuturor autorităților locale ca să sprijine guvernul federal în combaterea consumului de stupefiante, maladie ce a cuprins milioane de americani.

Președintele a lansat acest apel cu prilejul inaugurării la Departamentul de Stat a unei conferințe consacrate stupefiantelor și pericolului acestora pentru viitorul națiunii americane.

În această ordine de idei, R. Nixon a relevat că, în prezent, **peste opt milioane de americani, inclusiv o treime din totalul studenților, folosesc marijuana, iar 180 000 sînt sclavii heroinei. În licee, 16 la sută din elevi sînt victime ale drogurilor.** Președintele a relevat că, la ora actuală, consumul de stupefiante se extinde și în păturile cele mai avute ale societății americane. El a menționat apoi că **la Washington 50 la sută din jafurile și spargerile din acest an au fost săvîrșite de persoane drogate, iar la New York, într-o singură săptămînă, au murit 100 persoane în urma abuzului de stupefiante.**

Drogurile distrug moralul și spiritul poporului, a declarat președintele, subliniind răspunderea deosebită față de viitorul tineretului. El a apreciat că singura manieră pentru tratarea acestei maladii constă într-o largă campanie de informare și educare și nu atît în judecarea unor copii de 13, 14 sau 15 ani.

Directorul Biroului federal pentru stupefiante, Jack Inegersoll, a relevat la rîndul său că în 1968 au fost arestate aproximativ 160 000 de persoane pentru consumul de stupefiante, ceea ce reprezintă o creștere cu 322 la sută față de 1960. O parte însemnată a celor arestați, a adăugat el, sînt tineri sub 25 de ani.

NOI DEZVĂLUIRI ÎN LEGĂTURĂ CU ASASINATELE DE LA LOS ANGELES

LOS ANGELES 4 (Agerpres). — Pe măsură ce ancheta în cazul Tate avansează, noi dezvăluiri zguduitoare vin să se adauge celor cunoscute deja în legătură cu activitatea criminală a bandei de „hippies" care a comis odiosul asasinat din vila Bel Air. Wesley Russell, avocatul unuia din martorii acuzării — Shalley Nadell — a declarat că membrii acestei bande au săvîrșit, potrivit informațiilor furnizate de martoră, **cel puțin 18 asasinate și plănuiau să mai comită alte 11.** Russell a adăugat că membrii bandei pretind că ucideau animați de imperative mistice. „Numeroase victime ale bandei au fost îngropate în deșert, iar corpurile lor probabil că nu vor fi găsite niciodată. Nadell mi-a vorbit despre un copil care a fost decapitat și îngropat în acest fel".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40.359